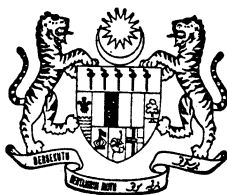

Jilid III
Bil. 24

Hari Isnin
23hb Julai, 1973

MALAYSIA

PENYATA RASMI
OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 2727]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Suruhanjaya Perkhidmatan (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 2765]

Rang Undang-undang Suruhanjaya Pilihanraya (Pindaan) [Ruangan 2768]

Rang Undang-undang Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen (Pencen dan Ganjaran) (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 2770]

Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara) [Ruangan 2771]

USUL:

Ucapan Penangguhan—

Guru-guru Sekolah Tamil [Ruangan 2821]

Perbadanan Pembangunan Bandar (UDA)—Kekeliruan [Ruangan 2828]

DICETAK OLEH
MOHD. DAUD BIN ABDUL RAHMAN, KETUA PENGARAH PERCETAKAN
SEMENANJUNG MALAYSIA, KUALA LUMPUR

1974

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Isnin, 23hb Julai, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, **TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.**
- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan, **TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).**
- Yang Berhormat Menteri Kewangan, **TUN TAN SIEW SIN, s.s.m., J.P. (Melaka Tengah).**
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, **TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).**
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, **TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).**
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, **DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).**
- „ Menteri Kesihatan, **TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).**
- „ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, **TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).**
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, **DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).**
- „ Menteri Perusahaan Utama, **DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.O.D.K. (Samarahan).**
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, **TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).**
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan, **Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).**
- „ Timbalan Menteri Kewangan, **TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).**
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, **TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).**
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, **TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).**
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, **DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).**

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- ” Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- ” Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N. P.M.P., (Krian Darat).
- ” Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- ” Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- ” NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- ” DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- ” Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- ” TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- ” PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- ” TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- ” TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- ” TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- ” TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).
- ” TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).
- ” TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K., (Ulu Kelantan).
- ” PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- ” DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- ” TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M. A.M.N., J.P. (Sungei Patani).
- ” DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- ” TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- ” TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- ” AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- ” TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- ” TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- ” TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- ” TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- ” DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- ” TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- ” TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- ” TUAN V. DAVID (Dato Kramat).

- Yang Berhormat TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bangsar).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID., S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasar Mas Hilir).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).

Yang Berhormat RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).

- ” TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- ” PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- ” TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- ” TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- ” DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- ” DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- ” TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- ” TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- ” DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- ” TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- ” TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- ” WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- ” TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- ” TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- ” DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- ” DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- ” TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- ” TUAN TIAH ENG BEE, K.M.N., P.I.S. (Kluang Utara).
- ” TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- ” TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- ” TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- ” TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- ” TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- ” TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- ” TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).
- ” TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- ” TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIDAK HADIR:

Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).

Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungei Siput).

- ” Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- ” Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).

- Yang Berhormat Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAJI HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timur).
- „ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN AJAD BIN O.T. UYONG (Labuk Sugut).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).

YANG HADIR BERSAMA:

- Yang Berhormat Menteri Tugas-tugas Khas, DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- „ Menteri Kebajikan Am, PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, J.M.N. (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang Dipertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

UNDI WAJIB DI MALAYSIA

1. Tuan V. David bertanya kepada Perdana Menteri samada beliau akan menimbang untuk mewajibkan undi di Malaysia.

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, saya telahpun menjawab soalan yang sama dalam Dewan ini pada 15-12-71. Jawapannya masih sama lagi pada masa ini.

Tuan V. David: Soalan tambahan. Jawapan itu dibuat pada tahun 1971, adakah sekarang Kerajaan bercadang mengubah balik jawapan itu?

Tuan Yang Dipertua: Sudah dikatakan jawapan itu masih sama juga.

PERKHIDMATAN TADBIR DAN DIPLOMATIK MALAYSIA (P.T.D.)

2. Tuan Edwin anak Tangkun (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah dasar Kerajaan mengenai pengambilan kakitangan di dalam Perkhidmatan Diplomatik dan perlantikan Duta-duta untuk mewakili Malaysia di seberang laut dan apakah kelayakan-kelayakan bagi perlantikan seperti itu.

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat ketahui, kita mempunyai Perkhidmatan Tadbir dan Diplomatik Malaysia (P.T.D.). Pegawai-pegawai yang dilantik ke dalam Perkhidmatan ini akan berkhidmat dalam perkhidmatan Pentadbiran yang biasanya dipanggil Sektor Dalam atau di dalam Perkhidmatan Diplomatik yang dipanggil Sektor Luar. Kelayakan yang paling rendah untuk memasuki Perkhidmatan Tadbir dan Diplomatik ialah Ijazah Kepujian (honours degree) dari mana-mana Universiti yang diiktirafkan.

Duta-duta Besar adalah dilantik dari kalangan mereka yang berkhidmat dalam Sektor Luar Perkhidmatan Tadbir dan Diplomatik, yang telah menunjukkan kebolehan mereka dan yang telah mencapai tingkatan yang mencukupi serta mempunyai pengalaman yang perlu. Selain dari itu, Kerajaan boleh juga melantik sesiapa di luar Perkhidmatan Tadbir dan Diplomatik (P.T.D.), jika ianya difikirkan sesuai untuk memegang jawatan itu.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Saya minta Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu antara kelayakan itu adakah menjadi satu syarat mengenai bahasa asing bila kita menghantar seorang Duta ke Yugoslavia umpamanya, adakah Duta itu mesti tahu bahasa Yugoslavia?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, ini tidaklah menjadi syarat, tetapi kita selalu galakkan Duta-duta kita mengetahui bahasa di tempat ia memegang jawatan itu.

KESELAMATAN BERSAMA MALAYSIA

3. Tuan V. David bertanya kepada Menteri Luar Negeri pendirian Malaysia terhadap keselamatan Bersama Asia.

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, setakat ini terdapat hanya satu cadangan bagi Sistem Keselamatan Bersama Asia iaitu cadangan yang telah dikemukakan oleh Kerajaan Soviet Russia. Saya telahpun menerangkan pendirian kita, semasa menjawab soalan yang sama di dalam persidangan Parlimen yang lepas.

Walau bagaimanapun, dalam soal Keselamatan Bersama Asia secara umumnya, Kerajaan berpendapat bahawa kita harus menumpukan usaha-usaha kita untuk mencapai keselamatan Wilayah Tenggara Asia melalui cadangan pengecualian terlebih dahulu. Sebarang cadangan yang meliputi semua negara-negara di benua Asia tentu sekali akan menimbulkan beberapa masalah dan akan mengambil masa untuk mewujudkan.

Tuan Goh Hock Guan: Tuan Yang Dipertua, dalam pandangan Perdana Menteri adakah cadangan Soviet Russia yakni Keselamatan Bersama Asia, ini semacam

rancangan yang dibuat oleh Amerika Syarikat dahulu mengenai Collective Security System untuk wilayah Asia?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, nampaknya tujuan-tujuan cadangannya sama ialah hendak menjamin keamanan di Asia. Butir-butirnya saya tidak dapat tahu.

SUKARELAWAN (PEACE CORPS) AMERIKA SYARIKAT

4. Tuan Ng Hoe Hun minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) bilangan anggota Pasukan Keamanan Amerika yang sedang berkhidmat di negeri ini; beri angka bagi tiap-tiap negeri;
- (b) samada benar bahawa banyak daripada anggota Pasukan Keamanan Amerika itu adalah perisik-perisik Amerika yang dihantar oleh C.I.A.;
- (c) samada benar bahawa latihan anggota-anggota Pasukan Keamanan Amerika telah dipindah dari Hawaii ke Malaysia; jika benar, sejak bilakah latihan bermula di Malaysia dan di manakah pusat latihan itu; dan
- (d) adakah mereka mendapat lesen dari Kerajaan untuk memulakan Pusat Latihan itu.

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua,

- (a) pada 10hb Jun, 1973 terdapat 248 sukarelawan-sukarelawan (Peace Corps) Amerika Syarikat di Malaysia. Selain daripada itu terdapat juga 69 orang lagi sukarelawan-sukarelawan yang sedang mengikuti kursus. Sukarelawan-sukarelawan yang telah ditempatkan di negeri-negeri adalah seperti berikut:

Johor	21
Kedah	18
Kelantan	20
Melaka	9
Negri Sembilan	8
Pahang	20
Perak	25
Perlis	3
Penang dan Province Wel-lesley	9
Sabah	32
Selangor	67
Trengganu	12

(b) saya tidak ada alasan bagi mengesyaki bahawa sukarelawan tersebut adalah perisik-perisik yang dihantar oleh C.I.A.

(c) sukarelawan-sukarelawan (Peace Corps) yang akan ditempatkan di Malaysia telah dilatih di sini sejak 1969. Ini adalah untuk kemudahan memandangkan ramainya bilangan pelatih-pelatih yang terlibat. Latihan tersebut dijalankan di tiga pusat bertempat di Taiping, Melaka dan Kota Bharu.

(d) rancangan latihan ini telah dimulakan dengan kelulusan Kerajaan.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Adakah Perdana Menteri tapis Peace Corps members dan ditahan sesiapa yang menjadi perisik-perisik C.I.A. sebelum mereka datang ke tanahair kita? Jika tidak, bolehkah Kerajaan ambil tindakan menapis mereka?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, saya tidak faham macam mana hendak tapis orang ini. Kita tengok orang ini baik dan tidak ada apa rekodnya yang mengatakan mereka itu tidak baik. Kita terima untuk berkhidmat di sini.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, barangkali ahli-ahli Peace Corps ini sebelum datang ke sini sudah menjadi C.I.A. agent. Saya hendak supaya Kerajaan adakan satu rancangan untuk investigate atau menapis mereka. Kalau dia C.I.A. agent, suruh dia balik. Itulah yang saya hendak tahu (*Ketawa*).

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, kalau kita tahu dia seorang C.I.A. agent, kita boleh suruh dia balik.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, itu senang, kalau saya pegang kuasa, saya boleh buat itu, tetapi saya Independent sahaja di sini (*Ketawa*) tidak ada kuasa. Bolehkah Perdana Menteri beri saya kuasa? (*Ketawa*)

Tuan Yang Dipertua: Itu soalan main-main!

Tuan Mustapha bin Hussein: Tuan Yang Dipertua, tiap-tiap anggota American Peace Corps ini ialah diwajibkan membuat laporan kepada Kerajaan mereka. Adakah salinan laporan-laporan ini diberi kepada Kerajaan?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, kita tidak berkehendakkan apa-apa lapuran. Mereka itu berkhidmat kepada kita di sini, sampai tamat masanya mereka itu balik ke negeri mereka itu. Kita hanya berkehendakkan perkhidmatan mereka itu semasa mereka itu berada di sini.

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Adakah apa-apa langkah yang diambil oleh Kerajaan iaitu mengambil perhatian atas langkah-langkah dan perbuatan ahli-ahli Peace Corps ini—whether we observed the activities of the Peace Corps people.

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, kita sentiasa awasi gerak-geri dan perbuatan mereka, kalau ada perbuatan yang menyalahi undang-undang ataupun bertentangan dengan kepentingan negara, tindakan akan kita ambil dan kita boleh hantarkan mereka itu balik.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan. Saya hendak minta Perdana Menteri menyatakan samada benar bahawa banyak kakitangan American Peace Corps di Malaysia telah beri banyak faedah kepada negeri kita dalam beberapa bidang?

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, mereka itu sangat berguna kepada kita kerana sebahagian besarnya adalah guru-guru (teachers), instructors, accountants, research workers dan lecturers. Orang-orang ini yang kita kekurangan pada masa ini dan mereka ini sangatlah berguna.

DUTA BESAR MALAYSIA KE TURKEY

5. Tuan Haji Shafie bin Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada Kerajaan bercadang untuk melantik seorang Duta ataupun Kuasa-kuasa yang bertaraf Duta ke Turkey untuk mengeratkan perhubungan persahabatan dengan negara tersebut, dan jika tidak, mengapa.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Malaysia dan Republik Turkey telahpun bertukar-tukar Duta Besar masing-masing sejak tahun 1971. Duta Besar Malaysia ke Turkey bermastautin di Teheran sambil Duta Besar Turkey ke Malaysia bermastautin di Bangkok.

KOMPOSISI KAUM DI JABATAN KERAJAAN

6. Tuan Chan Fu King minta Perdana Menteri menyatakan samada beliau akan mengambil tindakan-tindakan yang perlu untuk menentukan yang bilangan kakitangan Pejabat dari Jabatan Perdana Menteri hinggalah ke Pejabat-pejabat Menteri mencerminkan komposisi kaum di negara ini, jika tidak, mengapa.

Perdana Menteri: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya saya telah menyentuh dasar Kerajaan di atas perkara ini sewaktu saya menggulung perbahasan bagi mengucapkan Terima kasih Kebawah Titah Ucapan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong di dalam Persidangan Dewan Rakyat yang lalu.

Dasar Kerajaan sebenarnya ialah bukan sahaja menentukan supaya bilangan kakitangan di Jabatan-jabatan Kerajaan sahaja seboleh-bolehnya mencerminkan komposisi kaum di negara ini, tetapi juga di Badan-badan di sektor swasta dan segala bentuk pekerjaan. Walau bagaimanapun, di dalam melaksanakan dasar Kerajaan ini di Jabatan-jabatan Kerajaan, perhitungan hendaklah diambil tentang beberapa peruntukan yang didapati di dalam Perlembagaan kita yang perlu dipenuhi dan dilaksanakan. Dengan berpandukan demikian, serta juga kepentingan-kepentingan kebangsaan yang lain Kerajaan sedang melaksanakan dasar ini dengan seberapa daya yang boleh supaya ianya membawa pengertian kepada semua kaum di negara kita.

ARTI TINDAKAN SABAH BERSATU

7. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjoh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sejauh manakah imej Malaysia sebagai sebuah negara demokratik telah terjejas oleh tindakan sewenang-wenang pihak Polis Sabah apabila mereka dengan tiba-tiba menamatkan Persidangan Perwakilan Parti Tindakan Sabah Bersatu yang pertama pada 15hb April, 1973 di Inanam di Sabah.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Dewan ini, Parti Tindakan Sabah Bersatu telah mengadakan Persidangan Perwakilan yang pertama di Inanam pada 14hb dan 15hb April, 1973.

Pada 15hb April, 1973 iaitu pada hari kedua persidangan tersebut satu pergaduhan telah berlaku di perkarangan tempat persidangan itu mengakibatkan 2 orang mendapat kecederaan. Pihak Polis telah pergi ke tempat kejadian itu dan memerhati bahawa keadaan orang ramai kelam-kabut dan tidak terkawal dan ada tanda-tanda yang menunjukkan bahawa keadaannya akan menjadi lebih buruk. Untuk kepentingan ketenteraman awam pihak Polis telah meminta supaya persidangan itu ditamatkan. Permintaan Polis tersebut diterima dengan baik oleh Jawatankuasa Persidangan itu. Oleh yang demikian, tuduhan Ahli Yang Berhormat itu bahawa pihak Polis Sabah bertindak dengan sewenang-wenangnya adalah tidak benar dan kejadian itu telah tidak langsung menjejaskan imej Malaysia sebagai sebuah negara demokratik.

PAS SEMPADAN

8. Tuan Ng Hoe Hun minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada beliau sedar bahawa pas-pas sempadan untuk memasuki negeri Thai adalah dikeluarkan kepada penduduk-penduduk negeri Perak, Perlis, Kedah dan Kelantan; jika ya, nyatakan:

- (a) syarat-syarat yang dikenakan kepada pas-pas sempadan;
- (b) jenis-jenis pas sempadan yang dikeluarkan oleh Jabatan Imigresen Malaysia;
- (c) tahun perjanjian ditandatangani bagi menguatkuasakan kegunaan pas-pas sempadan; dan
- (d) samada Kerajaan akan mengulangkaji syarat-syarat pas-pas sempadan untuk memberi semua rakyat Malaysia taraf yang sama dalam penggunaan pas-pas tersebut.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua;

- (a) Pas sempadan itu dikeluarkan kepada warganegara-warganegara Malaysia yang telah duduk menetap di negeri-negeri Perlis, Kedah, Perak dan Kelantan tidak kurang daripada 3 tahun sebelum permohonan itu dibuat. Warganegara Thai yang menjadi penduduk tetap negeri ini dan telah duduk menetap tidak kurang daripada 3 tahun di negeri-negeri tersebut juga layak diberi pas sempadan itu.

Warganegara Malaysia yang tidak dilahirkan di Malaysia dibenarkan masuk ke wilayah Thailand sejauh 25 kilometer daripada sempadan antarabangsa Malaysia Thailand. Warganegara Malaysia yang lain boleh melawat sehingga Songkhla sebelah pantai timur dan tidak melangkai garisan yang sejajar dengan Hadyai ke sebelah barat. Pas sempadan itu berlaku bagi beberapa perjalanan ke Thailand dalam tempoh 6 bulan, tetapi boleh diperbaharui semula. Bayaran pas sempadan ialah 50 sen dibayar dengan setem.

- (b) Ada dua jenis pas sempadan dikeluarkan oleh Jabatan Imigresen Malaysia:
 - (i) Pas sempadan bagi perjalanan di antara wilayah sempadan Malaysia/Thailand;
 - (ii) Pas sempadan bagi perjalanan di antara wilayah sempadan Indonesia dengan negeri-negeri Sabah dan Sarawak.
- (c) Pas sempadan Malaysia/Thailand telah ditandatangani pada 24hb Jun, 1940. Pas sempadan Malaysia/Indonesia telah ditandatangani pada 26hb Mei, 1967.
- (d) Rundingan sedang dibuat dengan Kerajaan Thailand untuk mengadakan perjanjian yang baharu bagi maksud memberi kemudahan yang sama kepada semua warganegara Malaysia.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Orang yang ada warganegara, tetapi tidak boleh pergi lepas daripada 20 kilometer ke sempadan Malaysia, apakah warganegara itu?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, saya sudah jawab tadi, Ahli Yang Berhormat ini dia tidak faham yakni warganegara Malaysia yang tidak dilahirkan di sini hanya dibenarkan menyeberang ke sana setakat 25 kilometer, warganegara yang diperanakkan di sini adalah sampai ke Songkhla dan juga kalau di sebelah barat sampai ke Hadyai dan juga di antaranya sejajar dengan garis antara dua bandar itu.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Saya tahu, kalau seorang yang diperanakkan di negeri India, dia minta Border Pass hendak pergi ke South Thailand, dia boleh dapat pas itu pergi selepas 25 kilometer, tetapi kalau orang Cina

diperanakkan di negeri Tiongkok tidak boleh pergi selepas 25 kilometer, adakah ini ada adil?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, ini adalah dengan kehendak Thailand dan kita terikat dengan perjanjian, dan apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu saya belum pasti bagi samada benar ataupun tidak.

POLIS TENTERA AMERIKA SYARIKAT DI PULAU PINANG

9. Tuan Mustapha bin Hussain minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada benar bahawa sepasukan polis tentera Amerika Syarikat telah menapak di Pulau Pinang pada 30hb Mei, 1973 untuk menjalankan tugasnya, dengan menangkap seorang pelancung Amerika dengan bantuan Polis kita dan jika ya, samada beliau sedar dengan perbuatan ini kedaulatan negara kita telah diserahkan kepada satu pasukan tentera asing tanpa undang-undang dan tanpa perjanjian.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, tidak benar. Apa yang sebenarnya berlaku ialah pada 28-5-73 pihak polis Pulau Pinang telah menerima panggilan talipon 999 memberitahu bahawa satu pertengkaran telah berlaku di Lam Thong Hotel, Menteri Street, Pulau Pinang. Berikutan dengan itu sebuah Kereta Perunda Polis yang dikejar ke tempat kejadian tersebut telah kembali dengan membawa 2 orang rakyat Amerika. Selepas penyiasatan dijalankan, hasilnya tidak membuktikan sesiapa di antara dua orang rakyat Amerika itu telah melanggar ketenteraman awam dan mereka dibebaskan.

Tuan Mustapha bin Hussein: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Berita berkenaan dengan tangkapan orang-orang Amerika itu adalah disiarkan di dalam surat-khabar dan ada juga gambar-gambar di dalam surat-khabar yang menunjukkan bahawa seorang pegawai polis yang tinggi mengambil bahagian tangkap-menangkap seorang warganegara Amerika yang berkulit hitam—saya ada gambarnya di sini.

Soalan tambahannya, Tuan Yang Dipertua, bolehkah Timbalan Menteri Yang Berhormat memberitahu bahawa di bawah undang-

undang mana atau di bawah apa perjanjian yang Pasukan Polis kita bertindak secara haram itu?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, Pasukan Polis kita tidak bertindak secara haram. Kalau di mana-mana di dalam negara kita timbul pergaduhan ataupun gulongan yang hendak memecahkan ketenteraman awam, maka apabila pihak polis menerima lapuran, pihak polis akan mengambil tindakan terhadap sesiapa juga. Di dalam negeri kita ini Kerajaan kita berkuasa penuh walaupun ke atas sesiapa. Kedua-duanya telah dilaporkan dalam hal ini melalui talipon 999—bergaduh maka dengan sebab itu pihak polis datang dan mengambil orang ini ke balai polis untuk ditahan dan disoal. Setelah disoal, maka didapati tidak ada pelanggaran undang-undang maka mereka dibebaskan—itu sahaja.

Tuan Mustapha bin Hussain: Tuan Yang Dipertua, berita yang saya dapat tahu dan disiarkan di dalam surat-khabar ialah tidak bersamaan dengan apa yang dijawab oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri. Bolehkah Menteri menyiasat dengan lebih dalam lagi? Saya ada butir-butirnya, Tuan Yang Dipertua.

Tuan Yang Dipertua: Adakah butir-butir surat-khabar?

Tuan Mustapha bin Hussain: Tidak, dengan photonya sekali.

Tuan Yang Dipertua: Ialah surat-khabar bukan?

Tuan Mustapha bin Hussain: Ya. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menyiasat dengan dalamnya atas perkara ini?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, pertama sekali butir-butir yang ada pada Ahli Yang Berhormat itu salah—tidak betul, dan pihak Kementerian telah menyiasat dengan telitinya dan reportnya telah ada di tangan saya dan saya dapati sebagaimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidak benar sama sekali, dan apa yang saya dapati ialah bahawa tidak ada pelanggaran undang-undang yang dibuat, maka dengan sebab itulah mereka dibebaskan.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, tadi Timbalan Menteri berkata orang-orang itu sudah ditangkap dan dibawa ke balai

polis. Saya hendak tahu, kalau seseorang itu ditangkap dan dibawa ke balai polis, mestilah ada satu lapuran, adakah lapuran berkenaan dengan hal ini?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, tidak payah cakap lagi—sudah tentulah ada lapuran.

Tuan Ng Hoe Hun: Kalau ada lapuran mesti ada tangkapan. (*Ketawa*). Tadi Menteri pada mulanya dia menjawab, katanya tidak benar, tidak ada tangkapan, sekarang ada tangkapan pula macam mana, saya tidak tahu.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Perkataan “tangkapan” itu digunakan oleh Ahli Yang Berhormat. Saya katakan bila menerima lapuran, pihak polis pergi ke hotel itu dan membawa dua orang yang disebutkan ke balai polis untuk disiasat. Setelah disiasat, maka didapati tidak ada bukti menunjukkan bahawa mereka itu memecahkan undang-undang negeri ini dan oleh kerana itu mereka dilepaskan. Saya tidak menggunakan perkataan “tangkap”, Ahli Yang Berhormat itu menggunakan perkataan tangkap.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Kalau mereka sudah masuk dalam lock-up mesti ada dibawa ke Mahkamah Rendah. Adakah mereka dibawa ke Mahkamah Rendah?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, saya fikir Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini semua ingat saya tidak pernah, belum lagi menyebutkan perkataan lock-up dan saya tidak pun menyebutkan perkataan mahkamah. Ahli Yang Berhormat itu put the words into my mouth, Tuan Yang Dipertua.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Bagaimana Balai Polis di Thailand tahu atas perkara ini yang membawa mereka balik ke Thailand, kalau polis di sini tidak beritahu dengan polis Thailand, macam mana masalah ini boleh timbul?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, ini satu lagi pula timbul, sekarang polis Thailand pula (*Ketawa*).

Tuan Ng Hoe Hun: Masa itu saya berada di Thailand dan suratkhbar di Thailand menyatakan polis kita yang memberitahu dengan mereka.

Tuan Yang Dipertua: Duduk dahulu! Ahli-ahli Yang Berhormat tidak suka mendengar berkenaan samada pergi ke Thailand atau tidak, itu mereka tidak suka mendengarnya!

Tuan Ng Hoe Hun: Baiklah, Tuan Yang Dipertua.

BORANG KIRIMAN WANG KE COMMONWEALTH

10. Tuan Chan Fu King (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kewangan menjelaskan mengapa diperlukan mengisi borang-borang untuk pengiriman wang lebih dari \$1,000 ke negeri-negeri Commonwealth yang mana peraturan ini tidak dikenakan dahulu dan tidakkah ini berlawanan dengan dakwaan yang menyatakan bahawa ada kekenduran kawalan pertukaran wang.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin): Tuan Yang Dipertua, oleh sebab berlakunya pembubaran de facto kawasan sterling, adalah wajar bagi kita memberi layanan yang sama terhadap semua negara-negara asing.

Tuan Goh Hock Guan: (*Dengan izin*) Sir, the Honourable Minister of Finance has stated on many occasions that for as long as he is the Minister of Finance in this country, there will be no exchange control. Now, would the Honourable Minister of Finance consider that this requirement of forms to be filled in for remittances exceeding \$1,000 constitutes the beginning of exchange control and that we may expect more stringent controls in the years or the months to come?

Tun Tan Siew Sin: (*Dengan izin*) Tuan Yang Dipertua, to begin with, I never said anything of that sort. We have had exchange regulations since before I became the Minister of Finance and we have never repealed those regulations. But what I did say was that we would always have a very liberal policy in the matter of remittances and in the field of foreign exchange regulations generally. We have kept to this promise in the sense that since 8th May last, we have liberalised exchange transactions between not only Malaysia and Sterling Area countries but between Malaysia and the rest of the world. Since we have done that, we felt that it was only fair that the same rule should apply to all countries whether they are in the Sterling

Area or whether they are outside it. But I should like to make it clear that the purpose of this form is merely to secure information. There is no question of permission being given and, in fact, the rule now is that for any sum of \$1,000,000 or less, you do not require any permission from Exchange Control before sending it out.

Tuan Yeoh Teck Chye: *(Dengan izin)* Mr Speaker, Sir, in view of the fact that the requirement of filling up of forms for the amount of \$1,000 and above will cause a lot of administrative expenses and difficulties, would the Honourable Minister of Finance consider increasing this to, say, \$100,000?

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang Dipertua, we will keep this matter under constant review, but I should like to add that this is merely the filling up of a form. In fact, Bank Negara has assured me that even for remittances of more than a million dollars, normally permission is given in a matter of minutes.

Tuan Goh Hock Guan: *(Dengan izin)* Sir, I would like to know the view of the Honourable Minister of Finance on the question of controlling the remittance of money outside this country. Sir, there are countries in Asia, notably Hong Kong and Singapore, which have tried to establish themselves as great financial centres in Asia. Sir, I believe that at one stage Malaysia also had the same ambition to be a centre of big finance in this part of the world. Sir, would the Honourable Minister of Finance inform this House whether he would like to see Malaysia become an increasingly important centre of finance and, if that is the case, whether the present liberal exchange that we have got would continue in this country?

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang Dipertua, I can certainly give the assurance that it is the intention of this Government to maintain this liberal exchange policy and it is also our intention to make Malaysia a major financial centre for South East Asia. But it will be appreciated that this is a long term objective and can't be achieved overnight.

PINJAMAN WANG MEMBELI RUMAH

11. Tuan Yeoh Teck Chye minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau akan menimbangkan kenaikan pinjaman wang

untuk membeli rumah kepada golongan-golongan yang berpendapatan rendah, kerana kenaikan harga rumah dan bahan-bahannya.

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang Dipertua, kami telah menimbangkan perkara itu dengan simpati dan telahpun menaikkan kadar kelayakan meminjam bagi pekerja-pekerja kumpulan bergaji rendah kira-kira 20% hingga 24% daripada kadar kelayakan yang telah ditetapkan pada asalnya dalam tahun 1970 apabila skim pinjaman wang perumahan bagi pegawai-pegawai Kerajaan dilaksanakan, supaya pekerja-pekerja yang menerima gaji daripada \$115 tetapi kurang daripada \$250 sebulan yang pada masa dahulu berkelayakan meminjam sekurang-kurangnya \$5,000 dan setinggi-tingginya \$5,500 sekarang ini masing-masing berkelayakan meminjam sebanyak \$6,000 dan \$8,000, sementara pekerja-pekerja yang mendapat gaji \$250 tetapi kurang daripada \$500 sebulan yang pada masa dahulu berkelayakan mendapat sekurang-kurangnya \$6,500 dan setinggi-tingginya \$10,500 sekarang ini masing-masing berkelayakan mendapat \$9,000 dan \$13,000. Selain daripada itu, tempoh membayar balik pinjaman telah dilanjutkan dari 15 tahun hingga 20 tahun. Patut disedari bahawa jumlah pinjaman yang dibenarkan di bawah Rancangan Pinjaman Perumahan ini mestilah sejajar dengan gaji bulanan Pekerja-pekerja itu dan juga kemampuan mereka untuk membayar balik pinjaman itu sebagaimana yang ditetapkan pada tiap-tiap bulan. Oleh kerana kenaikan itu maka ansuran untuk membayar balik pinjaman adalah sebanyak 21.3% hingga 24.6% daripada gaji bulanan mereka berbanding dengan 17.3% hingga 21.2% pada masa dahulu. Sekiranya dinaikkan lagi kadar kelayakan pinjaman ini maka masalah yang lebih rumit lagi akan timbul kepada pekerja-pekerja kerajaan yang terlibat.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Adakah Menteri Kewangan sedar bahawa pinjaman yang disebutkan oleh beliau iaitu \$6,000 untuk pekerja-pekerja yang bergaji rendah tidak mencukupi untuk membeli sebuah rumah di mana-mana atau di sekeliling di Kuala Lumpur, tiada rumah yang mereka boleh beli dengan wang itu. Oleh sebab itu, bolehkah Yang Berhormat Menteri Kewangan mengkaji perkara ini semula supaya mereka yang bergaji rendah boleh diberi pinjaman

yang lebih sedikit supaya mereka boleh kalau sekiranya mereka bekerja di Kuala Lumpur membeli sebuah rumah?

Tun Tan Siew Sin: (*Dengan izin*) Tuan Yang Dipertua, we are aware of this problem, and that is why we have increased these ceilings. But the Honourable Member will also be aware, as I tried to point out in my reply, that if we go beyond a certain ceiling in so far as the lower income groups are concerned, it would be very difficult for them to repay such loans. I am aware that costs have risen, but that is the problem.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Tadi Menteri Kewangan menyatakan masalah yang timbul kalau sekiranya pekerja-pekerja yang bergaji rendah diberi pinjaman yang lebih daripada \$6,000 mereka barangkali tidak boleh membayar pinjaman itu; bolehkah Menteri Kewangan memandang perkara ini atau masalah ini daripada lain segi, iaitu kalau sekiranya mereka yang bergaji rendah diberi gaji yang lebih, maka mereka boleh meminjam wang yang lebih dan boleh membayar pinjaman itu?

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang Dipertua, I can assure the Honourable Member that I am as sympathetic as he is towards the needs of the lower income groups. But may I suggest to him that the best solution, perhaps, lies in trying to bring down the costs of the houses; and I have asked the Treasury to look into the matter of getting land more cheaply. I think the best answer may, perhaps, lie in that direction—to get land much more cheaply.

Tuan Goh Hock Guan: (*Dengan izin*) Sir, giving sympathy to the lower income groups is hardly adequate. Now, Sir, more positive measures would be required to make houses more easily available to these people; and one of the measures, which the Honourable Minister of Finance has mentioned, is the question of getting cheaper land. But, Sir, has the Minister of Finance considered or will consider immediately the establishment of a watch-dog committee to ensure that the price of building materials, for one thing, is lowered, I can quote some figures for the attention of the Honourable Minister: the price of glass has gone up by 100% in the last week; the cost of steel has also gone up by more than 100%; the cost of plywood has gone up by more than 100%; the cost of timber, which

we produce so much in this country, has also increased by 100%. Sir, that means to say that the costs of houses have gone up by more than 100%. That being the case, would the Minister of Finance consider not only giving more loans to the lower income group but, more important, increasing their salary, so that they will be able to pay back the loan which I hope he would give. So, that is one thing which I ask the Minister of Finance whether he will consider.

Secondly, whether the Finance Minister would issue a guideline to the private sector to also urge them to increase the salary of all categories, not only the salaries of the poorer ones in the private sector but also all categories of Civil servants in the Government Service.

Tun Tan Siew Sin: Sir, this is an entirely different question.

Tuan Goh Hock Guan: (*Bangun*).

Tuan Yang Dipertua: I agree that it is an entirely different question.

SURAT-SURAT/BARANG-BARANG KIRIMAN KE SINGAPURA

12. **Tuan Luhut Wan** minta Menteri Perhubungan menyatakan samada benar bahawa surat-surat dan barang-barang yang dikirim melalui pos ke Singapura dari Sarawak dan sebaliknya mesti dihantar ke Kuala Lumpur terlebih dahulu dan samada sistem seperti ini juga termasuk barang-barang yang dipos dan surat-surat kepada dan daripada Brunei dan Sarawak.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang Dipertua, ini tidaklah benar. Surat-surat dan benda-benda pos yang dikirimkan daripada Sarawak ke Singapura dan Brunei dan sebaliknya adalah dihantarkan terus dan tidak melalui Kuala Lumpur.

TEPUNG GANDUM/GULA/SUSU/ MINYAK MASAK—KEPERLUAN

13. **Tuan Edwin anak Tangkun** minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

(a) jumlah keperluan tahunan barang-barang keperluan seperti tepung, gula, susu dan minyak untuk memasak di Malaysia;

- (b) jumlah keluaran tempatan barang-barang keperluan ini; dan
- (c) apakah langkah-langkah yang sedang diambil untuk mencapai taraf mencukupi untuk keperluan sendiri dalam barang-barang keperluan ini bagi rakyat Malaysia supaya kita tidak mendapat akibat buruk dari harga turun naik di pasaran dunia.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang Dipertua,

- (a) Jumlah keperluan tepung gandum, gula, susu dan minyak masak di Malaysia adalah seperti berikut:
(i) Tepung gandum	232,000 tan panjang setahun
(ii) Gula	383,000 tan panjang setahun
(iii) Susu	3.2 juta kerton setahun
(iv) Minyak masak ...	27,898 tan setahun.
- (b) Jumlah keluaran tempatan barang-barang ini adalah seperti berikut:
(i) Tepung gandum	220,000 tan panjang setahun
(ii) Gula	383,000 tan panjang setahun
(iii) Susu	3.6 juta kerton setahun
(iv) Minyak masak ...	25,145 tan setahun.
- (c) Dari angka-angka ini, didapati negara ini adalah mencukupi keperluan sendiri (self-sufficient) di dalam gula dan susu. Walaubagaimanapun, keluaran tempatan tepung gandum dan minyak masak adalah masih kurang daripada jumlah keperluan dan penubuhan sebuah lagi kilang tepung telah dibenarkan bagi memenuhi keperluan negeri-negeri Sabah dan Sarawak. Dalam hal minyak masak pula adalah dijangka bahawa dengan bertambahnya kegunaan kelapa sawit selain daripada kelapa sebagai bahan mentah pengeluaran berasaskan bahan-bahan ini akan dapat menampung apa-apa juga kekurangan.

Selain daripada mendapatkan keadaan cukup keperluan sendiri (self-sufficiency) harga barang-barang keperluan seperti gula, tepung dan susu tidak dapat distabilkan untuk jangka masa yang panjang selagi bahan-bahan mentah

untuk barang-barang ini adalah didapati daripada pasaran antarabangsa di mana naik/turun harga adalah di luar kawalan kita.

HAKMILIK TANAH—PENDAFTARAN

14. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan:

- (i) jumlah ekar tanah yang dimiliki oleh orang-orang asing atau syarikat-syarikat yang dimiliki oleh orang-orang asing di Malaysia pada 1-1-73;
- (ii) jumlah anggaran nilai pegangan-pegangan ini; dan
- (iii) samada Kerajaan sedar bahawa orang-orang asing memiliki terlalu banyak tanah di negara ini, dan jika ya, apakah yang dibuat oleh Kerajaan untuk memperbaiki keadaan ini.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah (Tuan Mohamed bin Ujang): Tuan Yang Dipertua,

- (i) jumlah luas tanah yang dimiliki oleh orang-orang asing perseorangan tidak dapat diberikan kerana butir-butir yang dikehendaki itu tidak terdapat sekarang di Pejabat-pejabat Tanah dan Pejabat-pejabat Pendaftaran Hakmilik Tanah. Butir-butir ini jika dikehendaki akan berkehendakkan tenaga yang banyak dan masa yang panjang untuk mendapatkannya. Jumlah luas keseluruhan tanah yang dimiliki oleh syarikat-syarikat asing juga tidak dapat diberikan lagi oleh sebab belum siap disempurnakan oleh Jabatan Perangkaan Kerajaan. Walaubagaimanapun, keluasan ladang-ladang getah, kelapa sawit, kelapa dan teh yang dimiliki oleh syarikat-syarikat asing pada penghujung tahun 1971 adalah seperti berikut:
(a) Ladang Getah ...	867,000 ekar daripada jumlah 1,561,000 ekar.
(b) Ladang Kelapa Sawit	387,000 ekar daripada jumlah 529,000 ekar.
(c) Ladang Kelapa ...	36,000 ekar daripada jumlah 54,000 ekar.
(d) Ladang Teh ...	4,000 ekar daripada jumlah 7,000 ekar.
- (ii) Jumlah anggaran nilai pegangan-pegangan ini tidak dapat ditentukan sekarang.

- (iii) Saya sedar tetapi ini adalah satu keadaan yang telah wujud semasa negeri ini mencapai kemerdekaan dahulu. Pada masa sekarang Kerajaan-kerajaan Negeri tidak lagi mengeluarkan tanah kepada syarikat-syarikat asing melainkan dengan sebab-sebab yang tertentu umpamanya untuk kepentingan negara.

Tuan Loh Jee Mee: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Adakah benar yang polisi Kerajaan adalah untuk menggalakkan lebih ramai lagi syarikat-syarikat asing memiliki tanah di tanahair kita?

Tuan Mohamed bin Ujang: Ini tidak benar, Tuan Yang Dipertua, melainkan jika mustahak seperti saya katakan tadi. Kalau ada syarikat-syarikat tempatan yang mendirikan syarikat itu kita utamakan.

SIARAN R.T.M. DARI KOTA KINABALU

15. Tuan James Stephen Tibok minta Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan menyatakan samada beliau sedar bahawa Brunei menikmati siaran talivisyen atas perbelanjaan Kerajaan Sabah kerana kedudukan alamnya yang demikian dan jika ya, samada beliau akan mengenakan lebih ke atas Kerajaan Brunei.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan (Tuan Shariff Ahmad): Tuan Yang Dipertua, jawapan kepada bahagian.

- (i) Ya.
- (ii) Tidak.

Walau bagaimanapun, Kementerian Penerangan tidak melarang mana-mana negara yang hendak memetik siaran biasa talivisyen atau Radio Malaysia bahkan senang hati kerana dapat mencapai matlamat kita, iaitu jumlah TV set yang minima untuk mendapatkan coverage yang maksima.

Untuk makluman Dewan ini juga maka TV Malaysia yang dipancarkan dari Kota Kinabalu itu adalah atas perbelanjaan Kerajaan Pusat, bukan Negeri dan pentadbirannya adalah di bawah tanggungjawab Kementerian Penerangan.

KEPUTUSAN PEPERIKSAAN M.C.E./S.P.M.

16. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan tindakan segera yang telah diambil, sejak keputusan peperiksaan M.C.E./S.P.M. 1972 yang mengejutkan itu mengenai pelajaran Sains dan Hisab yang terus rendah mutunya di sekolah-sekolah Kebangsaan untuk mengelakkan berulangnya keputusan peperiksaan seperti itu pada tahun 1973 dan dalam peperiksaan-peperiksaan yang akan datang.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang Dipertua, pada keseluruhannya, bagi maksud tahun ini, sekolah-sekolah Kebangsaan telahpun mengambil langkah-langkah yang lebih positif dalam memperbaiki lagi taraf dan mutu pengajaran ilmu Sains dan Hisab. Di antara langkah-langkah yang telah diambil itu ialah, di mana-mana boleh, mendapatkan guru-guru yang berpengalaman, mengajar mata-matapelajaran tersebut di Tingkatan V, mengadakan kelas-kelas tambahan, mengatitkan dugaan akal perdebatan-perdebatan dan memberi galakan serta nasihat kepada penuntut-penuntut yang akan mengambil peperiksaan supaya dapat menumpukan lebih lagi perhatian dan tenaga mereka kepada mata-matapelajaran yang tersebut.

Berkenaan dengan langkah-langkah lain yang akan diambil untuk masa hadapan, Kementerian Pelajaran sedang menjalankan kajian secara mendalam mengenainya.

PENYEWAWA RUMAH— KESUSAHAN

17. Tuan Mustapha bin Hussain minta Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan menyatakan samada Kerajaan sedar tentang kesusahan yang dialami oleh penyewa-penyewa rumah dan tuan-tuan rumah yang telah diberi perintah keluar untuk mengosongkan tanah di bawah Akta Kawalan Sewa 1966 kerana wang pampasan yang diberikan tidak sewajar dan tidak patut; jika sedar, bolehkah Kerajaan meminda Seksyen 18 (2) Akta tersebut supaya pampasan yang diberi termasuk kehilangan mata pencarian, peruntukan untuk membeli rumah atau tanah baharu, dan lain-lain perkara yang menasabah, supaya penderitaan yang dialami oleh rakyat-rakyat yang miskin yang

selalunya menjadi mangsa kepada pelabur-pelabur perindustrian dan orang-orang berada, dapat dikurangkan.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui):

Tuan Yang Dipertua, saya tidak tahu akan kesusahan yang dialami oleh penyewa rumah yang telah disuruh keluar dari sesebuah rumah yang terkawal sewanya di bawah Akta Kawalan Sewa Tahun 1966. Saya juga tidak tahu akan tuan-punya tanah yang tinggal di rumah yang terkawal sewanya disuruh keluar dari rumahnya, oleh kerana keadaan begini tidak mungkin berlaku.

Pampasan akan dibayar kepada penyewa rumah yang terkawal sewanya sekiranya tuan-punya tanah ingin mengambil balik rumahnya untuk dimajukan semula dan pengambilan balik ini hanya boleh dilakukan jika ia telah mendapat keizinan perancangan dan ada wang untuk memajukan semula tanahnya.

Seksyen 18A hanya boleh dipakai di Bandaraya Kuala Lumpur akan tetapi Seksyen 18 boleh dipakai di semua kawasan yang lain. Bagi Bandaraya Kuala Lumpur bayaran pampasan itu ialah sebanyak empat tahun sewa, bagi tempat perniagaan, empat tahun sewa tanah, sekiranya tanah yang di-sewa itu kosong dan dalam lain-lain kes, dua tahun sewa dan bagi kes-kes yang lain ini, terpulanglah kepada pihak Tribunal menimbang jumlah pampasan yang difikirkan adil dan berpatutan, tidak melebihi empat tahun sewa dan tidak kurang dua tahun sewa bagi tempat perniagaan, dua tahun sewa, sekiranya tanah itu kosong apabila disewakan pada mula-mulanya, dicampurkan dengan harga bangunan atau kos meruntuhkan bangunan dan mengangkut barang-barang dan dalam lain-lain kes di antara satu dengan dua tahun sewa.

Selain daripada sewa yang dibayar kepada penyewa rumah, undang-undang juga memberi masa yang cukup kepada mereka keluar daripada rumah yang terkawal sewanya untuk mencari tempat tinggal atau tempat berniaga yang lain.

Secara ringkasnya, pampasan yang dibayar itu adalah adil dan berpatutan dan masa yang cukup telah diberi bagi penyewa rumah meninggalkan rumah yang terkawal sewanya. Perlulah ingat bahawa penyewa rumah telah mendapat faedah dari sewa yang terkawal itu

yang ianya adalah lebih rendah daripada sewa yang tidak tertakluk di bawah Akta Kawalan Sewa. Selanjutnya memajukan semula harta yang terkawal sewanya akan menghasilkan penggunaan yang lebih baik lagi terhadap tanah yang berharga di bandar, pembaikan "landscape" bandar, hasil yang bertambah yang diperolehi daripada cukai untuk penguasa-penguasa tempatan dan lain-lain lagi. Apa-apa pindaan yang dibuat kepada Akta Kawalan Sewa, 1966 untuk menambahkan pampasan adalah tidak difikirkan perlu kerana kita belum menerima apa-apa pengaduan daripada penyewa-penyewa yang telah terlibat dan lagi kita juga tidak menerima apa-apa rayuan daripada Kerajaan negeri.

**ANGKATAN BERSENJATA
MALAYSIA—MEMBESARKAN**

18. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pertahanan menyatakan samada di samping Kerajaan memperbesarkan angkatan bersenjata biasa bagi mempertahankan Malaysia daripada sebarang ancaman musuh, Kerajaan berhajat akan menubuhkan beberapa Pasukan Askar Wataniah di Negeri Sarawak yang ahli-ahlinya terdiri daripada anak-anak Negeri Sarawak sendiri. Jika ya, nyatakan masa penubuhan dan sebesar mana Pasukan Askar Wataniah dan sebesar mana Pasukan Askar Wataniah yang akan ditubuhkan itu.

Timbalan Menteri Pertahanan (Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj): Tuan Yang Dipertua, penubuhan yunit Askar Wataniah di Sarawak telahpun diluluskan oleh Kerajaan dan sekarang ini adalah dalam proses pelaksanaan. Sepertimana biasa, anggota-anggota bagi yunit-yunit ini akan terdiri daripada penduduk-penduduk tempatan di mana yunit-yunit itu ditubuhkan. Sebagai permulaannya, sejumlah 350 sukarelawan akan diambil.

KEBUDAYAAN MALAYSIA

19. Tuan Chan Fu King minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan:

- (i) sebab-sebab keengganan Kementerian beliau untuk menyertakan tarian-tarian dan penari-penari kebudayaan Cina dan India dalam rombongan-rombongan kebudayaan yang dihantar ke luar negeri;

- (ii) samada tidak benar yang tindak-tanduk seperti di atas itu tidak baik bagi membina sebuah negara Malaysia yang bersatu; dan
- (iii) samada kelas-kelas tarian kebudayaan India dan Cina dijalankan oleh Kementerian beliau, jika tidak, adakah Kementerian beliau akan menimbang mengadakan dengan segera kelas-kelas seperti itu.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Tuan Mokhtar bin Hashim): Tuan Yang Dipertua,

- (i) Rombongan-rombongan Kebudayaan yang dihantar oleh Kerajaan keluar negeri hendaklah mencerminkan Kebudayaan Malaysia dan bukan kebudayaan-kebudayaan suku kaum. Ini adalah harus kita lakukan sebagai rakyat Malaysia memandangkan bahawa Malaysia adalah satu negara yang merdeka dan patut mempunyai keperibadiannya sendiri iaitu keperibadian Malaysia. Sebagai misalan, bila Kerajaan Malaysia menghantar satu rombongan kebudayaan ke Pesta Ramayana di Indonesia hujung tahun 1971, pengaruh Kebudayaan India mengenai hal ini adalah jelas sekali. Tetapi ianya tidak merupakan bulat-bulat tarian India kerana Tarian Ramayana dari India adalah berbeza dengan Tarian dari Malaysia.

Perbezaan juga dapat dilihat dari tarian Ramayana kita iaitu Tarian Ramayana Malaysia dengan Tarian Ramayana yang dipersembahkan oleh negara Indonesia dan Thai. Ini bermakna ianya telah menerima penyesuaian mengikut keadaan di negara kita. Perlu juga saya katakan di sini iaitu bila kita menghantar rombongan-rombongan kebudayaan keluar negeri orang-orang yang dipilih diasaskan kepada kebolehannya untuk mencerminkan kebudayaan kebangsaan dan tidak atas dasar kaum. Semasa kita menghantar rombongan drama ke Manila untuk menyertai Pesta Drama Dunia Ketiga, pada hujung tahun 1971 dan peserta-peserta dari kaum India dan Cina selain daripada peserta-peserta Melayu, dan mereka pergi sebagai satu kumpulan

drama dari Malaysia dan bukan dari kumpulan drama Melayu, Cina dan India.

- (ii) Saya menyakal sama sekali bahawa perbuatan seperti itu memecah-belahkan rakyat Malaysia kita. Sebaliknya, mengadakan satu Kebudayaan Malaysia adalah satu daripada usaha untuk mencapai perpaduan negara. Sesungguhnya, kalau kita, sebagai rakyat Malaysia, terima syor Ahli Yang Berhormat itu, ianya akan mengekalkan pecah-belah dalam negara kita, kerana kita akan dikenalkan sebagai Melayu, Cina, India, Murut, Bidayuh, Iban, Kadazan dan sebagainya, pada hal kita harus dikenal sebagai orang Malaysia.

Sebagai polisi, Kerajaan telah menerima bahawa Kebudayaan Malaysia hendaklah berteraskan kepada kebudayaan yang tumbuh dan hidup di bumi Malaysia kita ini. Dalam hal ini, hakikat menunjukkan bahawa Kebudayaan yang tumbuh di rantau ini telah menerima pengaruh dari kebudayaan-kebudayaan lain dalam dunia ini termasuk Kebudayaan Cina dan India, tetapi pengaruh itu diambil dan ditapis mengikut kesesuaian dan kewajarannya kepada masyarakat kita, masyarakat Malaysia.

Soal dasar ini telah beberapa kali dijelaskan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan sendiri dalam ucapannya di majlis Perasmian Kongress Kebudayaan, pada 16hb Ogos, 1971 Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah berkata:

“Nenek moyang bangsa kita yang mendiami rantau nusantara ini meninggalkan pusaka kebudayaan yang kaya raya dan tinggi mutunya. Maka itu sudah sewajarnya kita menerima gagasan bahawa kebudayaan kebangsaan yang sedang dibentuk dan curakkan itu hendaklah berlandaskan kebudayaan rakyat asli rantau ini. Bagaimanapun patutlah juga kita mengambil unsur-unsur kebudayaan yang datang ke rantau ini dan membawa pengaruh-pengaruh ke atasnya. Semenjak beberapa lama supaya pengaruh-pengaruh yang bermanfaat dapat menyegarkan dan menentukan corak kebudayaan Malaysia bagi masa hadapan”.

Dalam Majlis Perasmian Mesyuarat Majlis Penasihat Perpaduan Negara Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah juga menyentuh tentang kebudayaan kebangsaan. Saya quote:

"We must have a sense of our history and a sense of our own identity. We must treat our history in the broad perspective of what has happened and what is happening around us. We must develop our own identity based on our own history and on what we are today. Malaysia is in many ways unique in that we are the meeting point of many of the great cultures of the world, but this does not mean that we should lose our own cultural identity. Rather it means that these elements should influence our own culture so that we will see in time the emergence of a new native-based culture which is enriched and enlivened by the different cultural elements which have come to our country".

(iii) Kementerian Kebudayaan memberikan keutamaan kepada latihan-latihan tarian kebudayaan Malaysia untuk memupuk perkembangan kebudayaan Malaysia dan identity Malaysia. Oleh kerana itu, Kementerian Kebudayaan tidak merancang latihan-latihan tarian suku kaum.

Sungguhpun Ahli Yang Berhormat mungkin lebih suka melihat dan mengembangkan kebudayaan-kebudayaan yang dikenali atau di identifikasikan dengan kaum-kaum.

TARAF AKADEMIK DAN PROFESYENAL GURU-GURU

20. Tuan Fan Yew Teng minta Menteri Pelajaran menyatakan jumlah bilangan Institut Teknologi Persendirian yang ada di negara ini, dan berikan satu jaminan yang tegas bahawa Kementerian beliau akan sentiasa mengawasi taraf Akademik dan Profesyenal guru-guru yang mengajar di Institut tersebut.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, ada dua institut teknologi persendirian di dalam negara kita, dan sukacita saya memberitahu di sini bahawa Kementerian Pelajaran akan sentiasa mengawasi taraf Akademik dan Profesyenal guru-guru yang mengajar di Institut-institusi tersebut.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan. Adakah Setiausaha Parlimen kepada Kementerian Pelajaran sedar di antara dua institut yang disebutkan oleh beliau, ada suatu institut di Kuala Lumpur yang sentiasa kekurangan guru-guru atau pen-syarah-pensyarahnya?

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, institut yang mana yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu?

Dr Tan Chee Khoon: Institut Teknologi Federal (F.I.T.) di Kuala Lumpur.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Soalan ini berkenaan institut persendirian.

Dr Tan Chee Khoon: Federal Institute of Technology.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Kalau begitu, sebenarnya saya tidak maklum, tetapi saya akan menyiasat atas perkara itu.

PERKHIDMATAN KAJITANAH (SOIL SURVEY)

21. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan bila kajian pertanian akan dijalankan di Sarawak untuk mengkaji:

- (a) jenis-jenis tanaman yang boleh ditanam serta di mana;
- (b) bantuan-bantuan yang boleh diberikan kepada petani-petani dan caranya;
- (c) perusahaan barang-barang yang berasaskan pertanian yang boleh dimulakan di sana untuk membuat barang-barang keluaran pertanian tempatan; dan
- (d) lain-lain aspek berkaitan dengan keupayaan-keupayaan pertanian dalam negeri itu serta bagaimana untuk mengendalikannya.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian dan Perikanan (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang Dipertua,

- (a) Jabatan Pertanian Negeri Sarawak menjalankan perkhidmatan kajitanah (soil survey) sebagai perkhidmatan biasa semenjak 15 tahun yang lalu dan sehingga kini sebanyak 180 laporan kajitanah telah disiapkan meliputi kawasan seluas lebih kurang 36.5% di negeri itu.

Satu kajian bagi maksud perancangan wilayah telah dilancarkan oleh Kerajaan Sarawak di Bahagian Pertama Sarawak dalam tahun 1970 dan kajian kemungkinan sekarang sedang berjalan di kawasan Miri-Bintulu-Longlana dalam Bahagian Keempat. Kajian-kajian ukur tanah peninjau secara separuh lengkap di Bahagian Kedua akan juga dijalankan sebelum akhir tempuh Rancangan Malaysia Kedua.

Kajian-kajian itu akan menentukan kawasan-kawasan dan jenis-jenis tanaman yang boleh dimajukan. Sehingga kajian itu selesai maklumat yang dikehendaki tidaklah dapat diberitahu lagi.

- (b) Kerajaan Negeri Sarawak telah mengadakan peruntukan sebanyak \$12.3 juta bagi sekiranya mempelbagaikan pertanian dari mana bantuan-bantuan dikeluarkan secara pinjaman untuk membeli bahan pengeluaran pertanian seperti baja, benih, racun serangga dan alat-alat yang diperlukan. Kerajaan Persekutuan telah mengeluarkan pemberian pembangunan terus kepada Kerajaan Negeri Sarawak berjumlah \$3,400,000 dalam tahun 1973 bagi rancangan bantuan tanaman lada hitam kepada peladang-peladang lada hitam itu ditadbirkan oleh Pejabat Pertanian Negeri menurut peraturan-peraturan yang ditetapkan oleh masing-masing Jawatan Kuasa Tindakan Daerah iaitu bergantung kepada peruntukan wang dan bilangan permohonan-permohonan yang diterima di sesuatu tempat.
- (c) Jawapan belum dapat diberi sehingga diketahui sepenuhnya tanaman-tanaman dan luas kawasan yang boleh diusahakan baginya diketahui.
- (d) Kerajaan Negeri Sarawak telah menubuhkan Lembaga Kemajuan Pertanian Negeri dan antara projek yang dijalanannya ialah pembukaan dan penguasaan ladang awam kelapa sawit, getah dan tanaman lada hitam.

KENAIKAN CUKAI BUAH-BUAHAN

22. Tuan Ng Hoe Hun minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan samada beliau sedar bahawa tujuan mengenakan kenaikan cukai 100% ke atas buah-buahan yang diimport ialah untuk menggalakkan

peladang-peladang tempatan menanam banyak lagi pokok buah-buahan tempatan; jika ya, nyatakan:

- (a) Jabatan Pertanian yang manakah di Perak yang menjual pokok buah-buahan kahwin yang bermutu;
- (b) Apakah jenis pokok buah-buahan yang ada untuk dijual di Perak;
- (c) Samada benar bahawa Jabatan-jabatan Pertanian di seluruh Malaysia tidak berdaya-upaya hendak mengeluarkan pokok-pokok buah-buahan jenis "budded", "marcotted" atau "enarched" untuk memenuhi kehendak peladang-peladang tetapi terpaksa bergantung kepada bekalan dari kontraktor-kontraktor samaian yang tidak tentu;
- (d) Samada benar bahawa Jabatan Pertanian tidak membantu dalam usaha mengadakan ladang buah-buahan di Perak untuk mencapai hasrat Menteri Kewangan supaya menjadikan Malaysia cukup dengan buah-buahannya; dan
- (e) Berapa ekar durian dan rambutan yang telah ditanam di Perak dalam tahun 1972.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang Dipertua, saya sedar akan tujuan cukai ke atas import buah-buahan dari luar negeri dikenakan, iaitu satu daripadanya ialah untuk menggalakkan pengeluaran buah-buahan tempatan dengan lebih banyak untuk menggantikan buah-buahan yang diimport.

Jawapan kepada soalan pecahan Ahli Yang Berhormat itu ialah sebagai berikut:

- (a) Pejabat Pertanian Negeri Perak menguruskan beberapa buah Pusat Pengeluaran Pertanian bagi menyediakan benih-benih tanaman yang baik. Benih pokok-pokok buah-buahan boleh dibeli di Pusat-pusat Pengeluaran Pertanian di Manong, Degong, Padang Kangar, Bota Kanan, Air Tawar, Gelong Gajah dan Selama bagi bekalan yang kecil. Pesanan hendaklah diperbuat terlebih dahulu supaya benih-benih ini dapat disediakan dengan keadaan yang boleh ditanam oleh peladang.
- (b) Benih pokok-pokok buah-buahan yang dijual oleh Jabatan Pertanian dan Pusat-pusat Pengeluaran Tanaman di Perak ialah Durian, Rambutan, Limau, Mangga, Nangka, Cempedak dan sebagainya.

- (c) Semua Jabatan Pertanian Negeri di Semenanjung Malaysia mempunyai rancangan dan sedang mengeluarkan di Pusat-pusat Pengeluaran Tanaman seberapa banyak benih pokok-pokok buah-buahan yang bermutu dengan cara yang termasuk mengetut (budded) kahwin (budgraft) dan marcotted. Tetapi bilangan pokok-pokok benih yang ada tidak mungkin dapat membekalkan dengan banyaknya tiap-tiap jenis pokok buah-buahan yang dikehendaki pada ketika peladang datang ke pejabat dan Pusat-pusat Pertanian dengan sertamerta.

Pengeluaran benih-benih pokok buah-buahan dengan cara marcotted ataupun budded mengambil masa dari 6 hingga 12 bulan dan oleh hal yang demikian itu Jabatan Pertanian perlu menerima pesanan-pesanan terlebih dahulu untuk menyediakan benih pokok buah-buahan yang dikehendaki.

Dalam negeri ini ada kontrakter-kontrakter semeian yang baik yang boleh mengeluarkan dan menjual benih pokok-pokok buah-buahan yang bermutu. Kontrakter-kontrakter semeian yang tidak baik pun ada dan peladang-peladang dinasihati berhubung dengan Persatuan Peladang atau Jabatan-jabatan Pertanian sebelum membeli bahan-bahan tanaman ini bagi mendapat panduan-panduan dan petunjuk-petunjuk.

Langkah-langkah juga sedang diambil oleh Persatuan Peladang untuk menggalak kontrakter-kontrakter semeian bagi mengeluarkan bahan-bahan tanaman buah-buahan yang bermutu dengan mendapat nasihat daripada Jabatan Pertanian.

- (d) Tidak benar Jabatan Pertanian Negeri Perak tidak ada memberi bantuan. Jabatan Pertanian Negeri Perak telah menyelenggarakan rancangan bantuan tanaman ladang sejak tahun 1966 bagi menubuh dan memperbaiki ladang buah-buahan. Dalam Rancangan Malaysia Yang Kedua peruntukan disediakan bagi bantuan untuk 36,000 ekar ladang buah-buahan.
- (e) Seluas 6,224 ekar tanah ditanam dengan Durian dan seluas 7,564 ekar ditanam

dengan rambutan di Negeri Perak dalam tahun 1972.

Tuan Yang Dipertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan Lisan bagi Pertanyaan No. 23 hingga 38 adalah diberi di bawah ini).

PERHENTIAN TEKSI TAPAH

23. Tuan Loh Jee Mee minta Menteri Perhubungan menyatakan sebab-sebab mengapa Jawatankuasa Keselamatan Negeri Perak telah memutuskan hendak campurtangan dalam hal-hal Majlis Bandaran Tapah mengenai pembinaan sebuah Perhentian Teksi yang baharu walaupun ada bantahan yang dibuat oleh orang-orang tempatan di situ.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Perkara ini telahpun diterangkan dalam Dewan ini semasa ucapan penangguhan pada 18hb Julai, 1973.

PEKERJA KILANG LETRONIK DI PULAU PINANG

24. Dr A. Soorian minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar bahawa mata pekerja-pekerja Kilang Letronik di Pulau Pinang adalah kelabu dan memerlukan rawatan perubatan, dan jika ya, apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian beliau untuk mengatasi masalah ini.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Kementerian ini belum lagi menerima apa-apa aduan-aduan daripada pekerja-pekerja kilang letronik di Pulau Pinang yang mata mereka adalah kelabu dan memerlukan rawatan perubatan akibat mereka bekerja di kilang-kilang itu. Walau bagaimanapun, satu siasatan telah dimulakan untuk memastikan samada perkara ini benar dan jika didapati benar, tindakan yang sewajarnya akan dijalankan.

PEPERIKSAAN PENILAIAN DARJAH V

25. Tuan Chan Fu King minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar bahawa keputusan matapelajaran Bahasa Malaysia dalam Peperiksaan Penilaian Darjah V di Sekolah-sekolah Tamil adalah sangat buruk, jika ya, apakah tindakan-tindakan telah atau sedang diambil untuk memperbaiki keadaan ini.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Saya sedar bahawa keputusan peperiksaan matapelajaran Bahasa Malaysia dalam Peperiksaan Penilaian Darjah V di Sekolah-sekolah Tamil tidak sebaik yang diharapkan. Untuk memperbaiki keadaan ini, Kementerian Pelajaran telah menambahkan bilangan guru-guru Bahasa Malaysia yang terlatih lagi berpengalaman bagi sekolah-sekolah ini. Akan tetapi saya mengingatkan di sini bahawa penempatan guru-guru yang terlatih lagi berpengalaman belum lagi dapat memastikan keputusan yang baik. Kesungguhan belajar dan iktikad yang betul mesti dimiliki oleh murid-murid. Jika kesungguhan tidak ada kegagalan yang akan menimpa dan jika iktikad tidak betul maka selama itulah keputusan yang memuaskan tidak dapat dicapai. Oleh kerana Bahasa Malaysia ini telah menjadi matapelajaran yang wajib di semua sekolah dan telahpun menjadi syarat mutlak untuk lulus di dalam peperiksaan-peperiksaan, saya harap murid-murid akan menumpukan perhatian yang lebih terhadap matapelajaran ini dan ibubapa pula menggalakkan anak-anak mereka berbuat demikian. Dalam mempelajari Bahasa Malaysia ini juga tidaklah mencukupi bagi murid-murid mempelajari hanya apa yang diajarkan di sekolah-sekolah sahaja bahkan adalah mustahak bagi mereka mengamalkan Bahasa ini di luar sekolah juga.

ASRAMA PENUNTUT— PEMBINAAN

26. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan di manakah Kerajaan hendak membina 32 buah asrama dengan jumlah wang yang diuntukkan sebanyak \$6 juta dalam tahun 1973 itu. Nyatakan bilangan yang sudah siap dibina, yang masih dalam pembinaan dan yang belum dapat dibina dalam tahun ini, jika ada yang masih belum dibina tahun ini beri sebab-sebabnya.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

<i>Negeri</i>	<i>Bil. Asrama</i>	<i>Tempat</i>
Selangor ...	4	Kelang Banting Kajang Sabak Bernam

Pulau Pinang ...	1	Bandaraya Pulau Pinang
Negri Sembilan	2	Kuala Pilah Rembau
Trengganu ...	1	Kuala Berang
Johor	2	Kota Tinggi Batu Pahat
Kedah	2	Alor Star
Melaka	4	Masjid Tanah Jasin Batu Berendam Bandar Melaka
Pahang	10	Temerloh (6) Pekan (1) Raub (1) Bentong (1) Maran (1)
Perak	5	Taiping Grik Tanjong Malim Ipo (2)
Kelantan ...	1	Kuala Krai

Belum ada yang sudah siap. 7 buah masih dalam pembinaan dan 25 belum dapat dibina. Di antara 25 yang belum dapat dibina, tawaran bagi 7 buah telah dipelawa.

Sebab pun 25 buah belum dapat dibina adalah seperti berikut:

- Projek pembangunan pelajaran adalah banyak, iaitu lebihkurang 650 projek setahun. Oleh itu agak sukar bagi pihak Jabatan Kerja Raya melaksanakan kesemuanya sekaligus.
- Pihak Jabatan Kerja Raya sedang mencuba sedaya upaya untuk menyiapkan pembinaan asrama-asrama yang diluluskan bagi tahun 1972.
- Dalam keadaan demikian, Kementerian Pelajaran mengutamakan pembinaan bilik-bilik darjah daripada pembinaan asrama kerana bilik-bilik darjah adalah lebih penting.

BIJIHTIMAH/GETAH/KELAPA SAWIT DI KUALA LUMPUR

27. Dr Chen Man Hin minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan samada ada cadangan untuk mengadakan undang-undang bagi meletakkan syarikat-syarikat bijih timah, getah dan kelapa sawit yang bertempat di London supaya bermastautin di Kuala Lumpur.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tidak ada cadangan buat masa sekarang untuk mengadakan undang-undang bagi memerlukan syarikat-syarikat bijih-timah, getah dan kelapa sawit yang bertempat (based) di London bermastautin di Kuala Lumpur. Akan tetapi Kerajaan akan memberi beberapa insentif kepada firma-firma perdagangan dan juga pengilang-pengilang luar negeri yang membuka dan menjalankan perniagaan getah di Kuala Lumpur. Insentif-insentif yang berkenaan akan diumumkan sebaik-baik sahaja lapuran berkaitannya diterima oleh Kerajaan.

SENI SILAT

28. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (i) jenis-jenis seni silat yang diajar kepada polis semasa di dalam latihan; dan
- (ii) samada benar bahawa Silat Gayung, sejenis silat diajar hanya kepada orang-orang Melayu, dan jika ya, mengapa seni silat ini dihadkan kepada satu bangsa yang tertentu sahaja.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-Haj):

- (i) Jenis-jenis seni silat yang diajar kepada Polis semasa di dalam latihan ialah Silat Gayung dan Judo.
- (ii) Benar Silat Gayung diajar kepada orang Islam sahaja kerana penuntut-penuntut Silat Gayung adalah dikehendaki mengangkat sumpah mengikut Ugama Islam.

STESYEN RADIO—BERITA ANTI-NASIONAL

29. Tuan Haji Shafie bin Abdullah minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada Kerajaan tahu dengan tepat di mana letaknya stesyen radio yang selalu menyiarkan berita-berita anti-nasional yang meliputi peristiwa-peristiwa yang berlaku di Malaysia setiap hari, dan jika ya, nyatakan mengapakah Kerajaan tidak mengambil sebarang tindakan dalam perkara ini dan samada Kerajaan bercadang untuk mengadakan rundingan dengan lain-lain Kerajaan asing untuk menghapuskan kumpulan ini.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Ahli Yang Berhormat itu tidak menyatakan nama stesyen radio yang menyiarkan berita-berita anti-nasional yang dimaksudkan oleh beliau. Oleh itu adalah sukar bagi saya hendak memberi jawapan dengan tepatnya. Namun demikian saya menafikan tuduhan Ahli Yang Berhormat bahawa Kerajaan tidak mengambil sebarang tindakan terhadap apa jua siaran radio dari luar negeri yang bercurak anti-nasional. Pihak Kementerian Penyiaran adalah sentiasa waspada terhadap dakwah anti-nasional yang dikeluarkan oleh stesyen radio di luar negeri dan sentiasa sedia mengambil tindakan menentang berita-berita yang bercurak anti-nasional.

BUKU MERAH RANCANGAN MALAYSIA KEDUA

30. Tuan R. C. M. Rayan minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada Kerajaan mempunyai apa-apa rancangan-rancangan untuk menambahkan bilangan projek-projek Rumah Murah di tiap-tiap Negeri untuk menghadapi masalah kekurangan rumah bagi orang-orang yang berpendapatan rendah dan juga mencegah pemaju-pemaju rumah daripada membuat keuntungan yang berlebihan.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Seperti tercatat di dalam Buku Merah Rancangan Malaysia Kedua Kerajaan memang ada rancangan-rancangan tertentu bagi membina rumah-rumah awam untuk menampung kekurangan rumah bagi orang-orang yang berpendapatan rendah. Di dalam Rancangan Malaysia Kedua Kementerian saya telah meluluskan sebanyak 71 rancangan ataupun projek-projek perumahan di merata-rata Negeri Malaysia Barat termasuk Bandaraya Kuala Lumpur. Bilangan-bilangan yunit rumah yang akan dibina di dalam Rancangan Malaysia Kedua adalah 12,609 yunit dan akan melibatkan perbelanjaan sebanyak \$80,299,554.

PASPOT ANTARABANGSA MELAWAT MALAYSIA TIMUR

31. Dr A. Soorian minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada beliau bercadang untuk membatalkan keperluan mempunyai paspot antarabangsa bagi rakyat Malaysia untuk melawat Malaysia Barat dan Timur untuk mengiratkan lagi perhubungan antara satu dengan lain.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Soalan itu telah beberapa kali dikemukakan dalam Dewan ini iaitu pada bulan November, 1965, bulan Mac, 1968, bulan Julai, 1971 dan bulan Ogos, 1972. Soalan yang dikemukakan pada bulan Ogos 1972 itu telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat itu sendiri.

Sebagaimana yang saya telah nyatakan dalam persidangan itu, saya tidaklah bercadang hendak membatalkan keperluan mempunyai pasport antarabangsa bagi rakyat Malaysia untuk melawat Malaysia Barat dan Timur oleh kerana mengikut Perkara 161 E Perlembagaan Persekutuan, kemasukan dan kemastautinan orang-orang ke dalam salah satu negeri di Malaysia Timur adalah hak asasi bagi Kerajaan Negeri tersebut. Kehendak-kehendak ini telahpun dimasukkan ke dalam Seksyen 5 Akta Imigresen 1963.

LEMBAGA PADI DAN BERAS NEGARA

32. Tuan V. Veerappen minta Perdana Menteri menyatakan harga yang dibayar oleh Lembaga Padi dan Beras Negara untuk membeli beras bagi tujuan-tujuan simpanan dan berapakah harga beras yang dikeluarkan atau dijual dalam bulan Mei untuk menampung kekurangan beras di negara ini.

Perdana Menteri: Saya telah menjawab soalan yang sama dalam Dewan ini pada hari Isnin, 9-7-73 yang lalu.

BERAS—KELUARAN TEMPATAN

33. Tuan Edwin Anak Tangkun minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) jumlah keperluan tahunan barang keperluan seperti beras;
- (b) jumlah keluaran tempatan barang ini; dan
- (c) apakah langkah-langkah yang diambil untuk mencapai taraf mencukupi beras untuk keperluan sendiri bagi rakyat Malaysia supaya kita tidak mendapat akibat buruk dari harga turun naik di pasaran dunia.

Perdana Menteri: Bahagian (a) dan (b) soalan ini telah saya jawab pada 9-7-1973 di Dewan ini.

- (c) Matlamat Kerajaan ialah mengeluarkan beras tempatan sebanyak 90% daripada keperluan Negara dan yang baki 10%

itu adalah diimpot. Matlamat ini dibuat oleh Kerajaan dengan berdasarkan beberapa sebab yang tertentu. Di masa sekarang ini pengeluaran beras bagi Semenanjung Malaysia adalah lebih kurang 90% dan di Sabah dan Sarawak kira-kira 50% dari kehendak penduduk. Bagi Malaysia keseluruhannya, pengeluaran beras masih kurang dari matlamat 90% ini. Tetapi peratus ini akan meningkat dalam beberapa tahun ini dengan siapnya projek taliair Muda, Kembubu dan Besut.

HARGA BERAS

34. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Perdana Menteri menyatakan samada Kerajaan sedar tentang berlakunya kekeliruan di kalangan orang ramai berkenaan dengan kenaikan harga beras dalam negeri ini. Mengikut kenyataan Lembaga Padi dan Beras Negara bekalan beras dalam Negeri adalah mencukupi tetapi sebaliknya, Perdana Menteri sendiri terpaksa membuat perundingan untuk mendapatkan beras dari Negeri Siam, Cina dan lain-lain lagi. Jika ya, terangkan keadaan yang sebenarnya dan adakah benar bahawa beras Negeri ini sedang diseludup ke luar negeri dan jika demikian, bagaimana.

Perdana Menteri: Saya telah menjawab soalan-soalan yang sama di Dewan ini pada hari Isnin, 9hb Julai, 1973 dan hari Rabu, 11hb Julai, 1973.

Berhubung dengan penyeludupan beras keluar Negeri, pihak L.P.N. dan Kastam adalah sentiasa berjaga-jaga, terutamanya di pelabuhan-pelabuhan dan tempat-tempat pemeriksaan Kastam (check points). Setakat ini, penyeludupan keluar negeri tidak menjadi masalah.

HUBUNGAN MALAYSIA-REPUBLIK RAKYAT CINA

35. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Luar Negeri memberikan satu laporan kepada Dewan ini mengenai perkembangan terbaru tentang perhubungan di antara Malaysia dan Republik Rakyat Cina sejak persidangan Parlimen yang lalu.

Menteri Luar Negeri (Tun Haji Abdul Razak): Sebagaimana yang telah saya nyatakan beberapa kali dalam Dewan ini, perbincangan-perbincangan resmi telah pun diadakan di antara Malaysia dengan Republik Rakyat Cina, dengan tujuan untuk menubuhkan hubungan diplomatik di antara kedua buah negara. Buat masa ini saya tidak ada apa-apa untuk menambah kepada pengumuman tersebut.

HUBUNGAN DIPLOMATIK MALAYSIA-CINA

36. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada Kerajaan telah menghantar suatu perwakilan mengandungi 3 orang ke Bangsa-bangsa Bersatu di New York untuk menemui wakil Cina Tuan Wang Hwa untuk membincangkan perkara-perkara yang bersangkutan dengan mengadakan hubungan diplomatik di antara Malaysia dan Cina.

Perdana Menteri: Saya telah jawab beberapa soalan yang serupa dalam Dewan ini dalam dua minggu yang lepas.

ORDINAN PENCEN— JAWATANKUASA KAJIAN

37. Tuan Yeoh Teck Chye minta Perdana Menteri menyatakan samada Jawatankuasa Kajian Ordinan Pencen telah mengemukakan laporannya, jika sudah, bilakah laporan tersebut akan diumumkan kepada orang ramai.

Perdana Menteri: Saya telahpun menjawab soalan yang sama di Dewan ini pada hari Isnin minggu lepas.

BERAS—KEKURANGAN

38. Tuan R. C. M. Rayan minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) memandang kepada kekurangan beras dalam dunia mengapa Kerajaan masih berdegil menghadkan pengeluaran beras kepada 90% daripada keperluan negara; dan
- (b) samada Kerajaan bercadang hendak mengadakan rancangan menyimpan beras untuk menghadapi keperluan

darurat jikalau berlaku malapetaka atau untuk mengatasi kekurangan beras yang diadakan oleh pihak yang mencari keuntungan lebih.

Perdana Menteri:

(a) Kekurangan beras dalam dunia di masa ini adalah disebabkan oleh keadaan cuaca yang tidak baik, kemarau dan banjir yang telah berlaku dalam beberapa banyak negeri-negeri di Asia, Afrika dan Amerika Selatan. Ini telah menyebabkan kekurangan bahan-bahan makanan, bukan sahaja beras, tetapi juga gandum, barley, sekoi dan jagung. Adalah dijangkakan bahawa kedudukan beras di dunia akan puleh semula pada akhir tahun ini atau selewat-lewatnya pertengahan tahun hadapan.

Mengenai negara kita, saya telah memberi jaminan bahawa Malaysia mempunyai beras yang mencukupi walaupun kita mengeluarkan beras pada keseluruhannya kurang daripada 90%.

Matlamat Kerajaan mengeluarkan beras tempatan sebanyak 90% daripada keperluan negara itu adalah atas sebab-sebab yang tertentu. Sebab-sebab ini termasuklah:

- (i) 90% ini bukannya satu angka yang ketat (rigid). Pengeluaran tanaman bergantung kepada cuaca, benih, baja dan perkhidmatan tunjuk ajar (extension services). Oleh itu pengeluaran beras yang sebenarnya mungkin turun naik di antara 5—10% daripada matlamat itu pada setiap tahun.
- (ii) Perbelanjaan menanam padi (cost of padi production) di Malaysia adalah terlalu tinggi jika dibandingkan dengan kebanyakan negara-negara lain di Asia.
- (iii) Sekiranya pengeluaran beras di Malaysia melebihi daripada penggunaannya (consumption) maka bakinya terpaksa diekspot. Dalam keadaan normal (jangan kira ketika ini) harga beras di pasaran dunia adalah lebih murah sebanyak \$125 pada tiap-tiap satu tan jika dibandingkan dengan

harga beras di Malaysia. Ini bermakna sekiranya kelebihan (surplus) beras itu hendak diekspot, maka Kerajaan terpaksa mengadakan "export subsidy" sebanyak tidak kurang daripada \$125 bagi tiap-tiap satu tan beras itu. Ini akan merugikan negara.

- (iv) Dengan dasar mengimpot 10% ini, pengguna-pengguna beras boleh merasai beras impot daripada apa juga jenis yang disukai mereka seperti beras Siam, beras Cina bahkan juga beras Jepun, India, Pakistan dan Amerika selain daripada beras pulut dan beras rebus (parboil).

Kerajaan sentiasa mengkaji samada matlamat 90% itu akan terus dikekalkan.

- (b) Kerajaan memang ada simpanan beras untuk masa kecemasan dari semenjak tahun 1946. Di masa ini beras stockpile kecemasan adalah dikendalikan oleh L.P.N.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA PERKHIDMATAN (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri (Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan suatu Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Ordinan Suruhanjaya Perkhidmatan, 1957 bagi maksud memperuntukkan saraan dan lain-lain had dan syarat perkhidmatan bagi Pengerusi dan Ahli-ahli Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran dan bagi meminda peruntukan-peruntukan berkenaan dengan pembayaran ganjaran apabila seseorang ahli sesuatu Suruhanjaya Perkhidmatan itu meninggal dunia semasa memegang jawatan.

Ahli-ahli Yang Berhormat harus ingat bahawa di persidangan Dewan ini pada bulan April/Mei yang lalu, Rang Undang-undang bernama Akta Perlembagaan (Pindaan) 1973, bagi memperuntukkan penubuhan suatu Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran telah diluluskan Rang Undang-undang itu kemu-

diannya telah diluluskan oleh Dewan Negara dan mendapat persetujuan Di-Raja.

Cadangan saraan dan lain-lain syarat perkhidmatan bagi Pengerusi dan Ahli-ahli Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran ini adalah sama dengan yang diperuntukkan bagi Suruhanjaya Perkhidmatan Keretapi.

Peluang ini adalah juga diambil untuk meminda peruntukan-peruntukan berkenaan dengan pembayaran ganjaran apabila seseorang Ahli sesuatu Suruhanjaya Perkhidmatan itu meninggal dunia semasa memegang jawatan. Keutamaan untuk menimbangkan pembayaran ganjaran hendaklah diberi terlebih dahulu kepada tanggungan-tanggungan-nya dan sekiranya tidak ada tanggungan-tanggungan, maka pertimbangan diberi kepada wakil-wakil dirinya. Ini adalah sejajar dengan peruntukan-peruntukan di dalam Ordinan Pencen, 1951.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Tuan Yang Dipertua, saya bangun memberi sokongan kepada Rang Undang-undang yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Saya cuma hendak menyentuh dalam ucapannya sebentar tadi berhubung dengan Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran. Saya mengharapkan Suruhanjaya ini supaya dapat memikirkan dan menimbangkan dalam masaalah persamaan tanggagaji di antara guru-guru D.T.C. dengan guru-guru yang lain.

Sekarang ada kira-kira 20,000 guru-guru kita yang telah membuat suatu rungutan dan satu tindakan akan dilakukan kepada Kerajaan dengan sebab rasa tidak puashati mereka berhubung dengan tuntutan gaji yang dikehendaki. Mereka mengatakan bahawa adalah adil kiranya dapat pihak Kerajaan memberikan satu pertimbangan gaji mereka itu dapat disamakan dengan rakan-rakannya yang lain, kerana mereka juga telah menerima latihan selama tiga tahun dan juga telah memberikan khidmat mengajarnya sama masa dengan rakan yang lain. Masaalah ini,

saya mengharapkan dengan bijaksana Kerajaan supaya dapat memikirkan dengan se-penuh dan selanjutnya.

Satu perkara lagi dalam masaalah bagi pencen perkhidmatan awam ini patut memikirkan dengan serious bahawa banyak sungutan pegawai-pegawai kita bilamana mereka bersara didapati hak persaraannya atau bonosnya terlampau lambat dapat disampaikan kepada mereka. Ini satu perkara yang patut pihak Jabatan ini menyusun semula pembayaran pencen kakitangan Kerajaan kita

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang Dipertua, ucapan Yang Berhormat itu tidak ada kena-mengena dengan Rang Undang-undang di hadapan kita ini.

Tuan Yang Dipertua: Fasal pencen ini belum dibentangkan lagi. Itu tak ada kena-mengena.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang Dipertua, kalau tidak kena-mengena, saya menarik pandangan dalam masaalah kelambatan memberi persaraan kepada kakitangan Kerajaan. Saya juga hendak sentoh dalam perkhidmatan awam ini yang patut diberi perhatian oleh Kerajaan kepada kakitangan kerajaannya sendiri, bahawa setakat mana, saya minta Kerajaan membuat suatu kajian dan siasatan adakah dikatakan setengah-setengah daripada kakitangan Kerajaan itu telah menjadi ahli penghisab madat dan dadah. Ini telah disungutkan oleh Yang Amat Berhormat Datuk Menteri Besar, Selangor mengatakan bahawa setengah-setengah pegawai Kerajaan itu telah mengadakan hisapan madat dan dadah ini di rumah-rumah pangsa mereka.

Tuan Yang Dipertua: Itu tidak ada kena-mengena, buang masa sahaja.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Dalam masaalah ini, saya fikir, Tuan Yang Dipertua

Tuan Yang Dipertua: Itu fasal service commission, jangan disentuh luar daripada batasan. Saya biarkan sekali-sekali, sebab saya suka hendak mendengar pandangan juga, tetapi sekarang masa sudah suntuk, tidak usahlah keluar daripada batasan.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Baiklah, saya ikut nasihat Tuan Yang Dipertua. Tetapi saya memikirkan masaalah ini kerana ada kepentingan dengan kakitangan Kerajaan yang ada kaitan dengan perkhidmatan awam. Terima kasih.

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang Dipertua, oleh kerana perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara itu tidak ada kena-mengena dengan Rang Undang-undang yang dibincangkan hari ini, saya fikir tidak perlulah dijawab. Dalam soal gaji guru-guru D.T.C. dan mengenai parity gaji guru-guru D.T.C. adalah bukan dalam urusan Suruhanjaya Perkhidmatan Awam, atau Suruhanjaya Perkhidmatan Pelajaran.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA PILIHANRAYA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan satu Rang Undang-undang bernama satu Akta bagi meminda Akta Suruhanjaya Pilihanraya, 1957 bagi maksud meminda perenggan 8 (b) Jadual kepada Akta Suruhanjaya Pilihanraya, 1973 dengan menentukan bahawa pertimbangan bayaran ganjaran hendaklah terlebih dahulu dibuat kepada orang-orang tanggungan seseorang Ahli itu apabila ianya meninggal dunia dan apabila orang-orang tanggungannya tidak ada,

maka pertimbangan bayaran ganjaran baru-lah dibuat kepada wakil dirinya sebagaimana yang ditentukan oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

Dewan ini masih ingat lagi bahawa di Persidangan Ketiga, Penggal Kedua, Dewan Rakyat, yang berlangsung pada bulan Disember, 1972 yang lalu, satu pindaan kepada perenggan 8 Jadual kepada Akta Suruhanjaya Pilihanraya, 1957 telahpun diluluskan. Pindaan ini, seperti terdapat di perenggan 8 (b) adalah bermaksudkan bahawa pertimbangan bayaran ganjaran kepada seseorang Ahli Suruhanjaya Pilihanraya apabila ianya meninggal dunia hendaklah dibuat terlebih dahulu kepada wakil dirinya dan apabila wakil dirinya tidak ada maka barulah pertimbangan bagi bayaran ganjaran itu dibuat kepada orang-orang tanggungannya.

Cara pertimbangan bayaran ganjaran itu seperti yang diluluskan oleh Dewan ini di mesyuaratnya pada bulan Disember, 1972 itu seperti yang saya sebutkan tadi adalah sebenarnya tidak menepati maksud bayaran ganjaran sebenarnya.

Pembayaran ganjaran dalam hal-hal kematian seseorang Ahli Suruhanjaya Pilihanraya itu adalah sebenarnya bertujuan supaya ianya dibuat kepada orang-orang tanggungannya dan bukanlah kepada wakil dirinya melainkan jika orang-orang tanggungan Ahli itu tidak ada, iaitu selaras dengan Ordinan Pencen, 1951 berkenaan dengan pembayaran ganjaran.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Mohamed bin Ujang: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG ANGGOTA PENTADBIRAN DAN AHLI PARLIMEN (PENCEN DAN GANJARAN) (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan satu Rang Undang-undang bernama satu Akta bagi meminda Akta Ahli-ahli Parlimen dan Anggota-anggota Pentadbiran (Pencen dan Ganjaran), 1971 dipinda dengan maksud supaya elaun-elaun Yang Dipertua-Yang Dipertua Majlis Parlimen diambil kira bagi maksud bayaran pencen dan ganjaran sama seperti yang diperbuat bagi anggota-anggota Parlimen yang lain di bawah Akta Ahli-ahli Parlimen dan Anggota Pentadbiran (Pencen dan Ganjaran), 1971. Pindaan itu adalah sepertimana yang terdapat di bawah Seksyen 2 pada Rang Undang-undang yang dibentangkan. Selain daripada itu, satu peruntukan baharu telah dimasukkan iaitu Seksyen 7A yang mana apabila seorang Yang Dipertua Dewan Rakyat itu bukan terdiri daripada seorang anggota Parlimen yang dipilih, maka ianya akan hanya dibayar ganjaran mengikut kadar sebulan gaji bagi tiap-tiap setahun perkhidmatan.

Pindaan-pindaan yang dicadangkan itu adalah juga selaras dengan prinsip yang diamalkan sekarang mengenai pembayaran pencen dan ganjaran kepada anggota-anggota Perkhidmatan Awam. Mengenai cadangan hendak membayar sebulan gaji bagi tiap-tiap tahun perkhidmatan kepada Yang Dipertua Dewan Rakyat yang bukan terdiri daripada Ahli Parlimen yang dipilih, dasar yang diikuti adalah sama sepertimana yang dibuat terhadap Pengerusi-pengerusi dan Ahli-ahli Suruhanjaya-suruhanjaya.

Cadangan hendak memasukkan elaun-elaun Yang Dipertua-Yang Dipertua Majlis Parlimen ke dalam perkiraan bayaran pencen dan ganjaran itu adalah selaras dengan sekim pencen dan ganjaran bagi Anggota-anggota Parlimen.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Mohamed bin Ujang: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang Dipertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KERAJAAN TEMPATAN (PERUNTUKAN-PERUNTUKAN SEMENTARA)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa satu Rang Undang-undang bernama Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara) 1973 dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang Dipertua, saya tidak bercadang hendak menegaskan betapa perlunya re-structure penguasa-penguasa tempatan di seluruh Semenanjung Malaysia ini sebaliknya memadailah jika saya sebutkan bahawa beberapa suruhanjaya yang dilantik untuk menyiasat kerja-kerja yang dijalankan oleh penguasa-penguasa tempatan telah berulang kali menyebutkan berkenaan keperluan itu.

Telah menjadi pengetahuan umum bahawa kebanyakan pentadbiran penguasa-penguasa tempatan sedang merosot dan jika langkah-langkah yang tegas tidak diambil dengan segera untuk memperbaikinya, sudah tentu kedudukan akan bertambah buruk. Seperti, Tuan Yang Dipertua sedia maklum, kebanyakan penguasa-penguasa tempatan ini adalah terlalu kecil dan kedudukan kewangannya tidak setabil dengan itu tidak dapat

memberi perkhidmatan-perkhidmatan yang effective seperti dikehendaki. Oleh kerana terlalu kecil penguasa-penguasa tempatan ini tidak dapat memainkan peranan yang lebih berfaedah untuk memenuhi kehendak masyarakat kita sekarang.

Walau bagaimanapun ada beberapa cadangan supaya dimansuhkan samasekali Kerajaan Tempatan oleh kerana difikirkan bahawa ianya tidak berfaedah dan tidak memberi apa-apa kesan terutama sekali dalam negara yang kecil seperti negara kita ini. Mungkin juga cadangan-cadangan itu benar dan juga tidak sukar menghapuskan sistem tersebut, tetapi Tuan Yang Dipertua, sebagai Kerajaan yang bertanggungjawab dan percaya kepada prinsip-prinsip demokrasi, adalah difikirkan bahawa tidaklah perlu kita terburu-buru mengambil langkah demikian, sebaliknya adalah baik jika kita mencari jalan-jalan yang lain yang lebih teratur dan memuaskan. Tuan Yang Dipertua, setelah dianalisa dengan teliti adalah didapati bahawa Kerajaan Tempatan boleh memainkan peranan yang penting dalam pembangunan dan kemajuan Negara kita sekiranya ia dijalankan dengan betul dan digunakan bagi maksud ianya ditubuhkan. Oleh yang demikian kami telah mengambil keputusan mengekalkan kerajaan tempatan seperti dahulu "at the grass root level." Kami akan menumpukan tenaga untuk menjadikan ianya lebih berguna kepada rakyat jelata. Kami akan menolong Kerajaan-kerajaan Negeri dalam usaha mengstruktur penguasa-penguasa tempatan dan juga mengikuti tujuan-tujuan yang sebenarnya supaya perubahan-perubahan yang dicapai nanti akan mencerminkan dasar Kerajaan sekarang untuk mengstruktur masyarakat dan dasar ekonomi baru yang bertujuan hendak memperbaiki jurang perbezaan ekonomi di antara kaum, di antara yang ada dengan yang tidak berada dan memperbaiki keadaan yang tidak seimbang di antara kawasan-kawasan yang telah maju dan yang kurang maju.

Tuan Yang Dipertua, usaha ini bukanlah suatu usaha yang mudah untuk dilaksanakan. Ianya memerlukan pengorbanan dan kerjasama yang jujur dari semua lapisan masyarakat. Oleh yang demikian, saya suka merayu kepada tiap-tiap warganegara yang taat setia kepada negara ini memberi sepenuhnya kerjasama dalam usaha-usaha kami bagi mencapai objektif-objektif itu. Tuan Yang Dipertua, Kerajaan-kerajaan Negeri yang memainkan

peranan yang penting dalam pengstrukturannya yang dicadangkan hendaklah diberi kuasa-kuasa yang tertentu supaya dapat mereka laksanakan cadangan-cadangan tersebut dengan tidak berlengah-lengah lagi. Oleh sebab itu, Tuan Yang Dipertua, Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara) 1973 ini dibawa ke Majlis yang hormat ini untuk diluluskan.

Tuan Yang Dipertua, perkara-perkara yang utama dalam Rang Undang-undang ini adalah seperti berikut:

- (a) *Fasal 1* membolehkan tiap-tiap Pihak Berkuasa Negeri mengenakan undang-undang ini kepada Negeri itu apabila Negeri itu telah sedia untuk membentuk semula kerajaan tempatnya;
- (b) *Fasal 3* memberhentikan kuatkuasa semua peruntukan dalam undang-undang berhubung dengan pilihanraya kerajaan tempatan dan memberhentikan pemegang jawatan semua Ahli Majlis yang sedia ada.
- (c) *Fasal 4* menubuhkan Lembaga Pengurus bagi tiap-tiap Pihak Berkuasa Negeri yang Pengerusinya hendaklah dilantik oleh Pihak Berkuasa Negeri di antara pegawai-pegawai awam atau di antara mereka yang layak dan yang ahli-ahlinya akan dilantik kebanyakannya dari antara pemastautin-pemastautin kawasan penguasa tempatan dengan syarat-syarat tertentu atau dari antara mereka yang mempunyai kepentingan dalam kawasan itu. Lembaga itu adalah suatu pertubuhan perbadanan.
- (d) *Fasal-fasal 6 dan 7* memperuntukkan tugas-tugas Lembaga Pengurus, yang (dalam *Fasal 6*) termasuk semua kuasa kerajaan tempatan dan, menurut *Fasal 7*, Lembaga itu juga adalah meneruskan tugas-tugas penguasa tempatan yang sedia ujud menurut undang-undang yang sedia ada.
- (e) *Fasal 8* mengecualikan undang-undang kecil yang sedia ada sehingga digantikan dengan undang-undang kecil yang baru.
- (f) *Fasal 9* memberi kuasa kepada Pihak Berkuasa Negeri untuk memperluaskan undang-undang kecil tertentu ke

kawasan-kawasan baru yang hingga sekarang ini tidak diliputi oleh mana-mana penguasa tempatan.

- (g) *Fasal 10* memberi kuasa kepada Pihak Berkuasa Negeri untuk menyatakan dua atau lebih penguasa tempatan. Tetapi sebelum menyatukan mana-mana penguasa tempatan Pihak Berkuasa Negeri hendaklah menimbangkan syor-syor Ketua Pengarah Kerajaan Tempatan (mengenai perlunya atau tidak) dan syor-syor Setiausaha Suruhanjaya Pilihanraya (mengenai sempadan-sempadan bahagian-bahagian pilihanraya, pihak berkuasa-pihak berkuasa Persekutuan/Negeri/Tempatan). Pihak berkuasa Negeri boleh juga menentukan manakah undang-undang kerajaan tempatan yang hendak dikenakan kepada penguasa-penguasa tempatan yang disatukan di bawah fasal ini, dalam hal-hal (seperti Pulau Pinang, Ipoh, Melaka) di mana Ordinan Perbandaran dan Enakmen Lembaga Bandaran keduanya dikenakan.
- (h) *Fasal 11* mengecualikan semua undang-undang kerajaan tempatan yang sedia ada melainkan peruntukan-peruntukan berhubung dengan penubuhan Majlis-majlis itu. Pendek kata, undang-undang kerajaan tempatan yang ada sekarang masih lagi berjalan di bawah Rang Undang-undang ini, cuma badan pengurusnya sahaja ditukar.
- (i) *Fasal 12* memberi kuatkuasa sementara kepada Pihak Berkuasa Negeri untuk mengubahsuai undang-undang yang sedia ada bagi mengelakkan kesulitan-kesulitan.
- (j) *Fasal 13* memindahkan hak-hak dan kewajipan-kewajipan daripada Majlis-majlis dan Lembaga-lembaga yang sedia ada kepada Lembaga Pengurus yang baru itu.
- (k) *Fasal 14* memansuhkan dua peraturan-peraturan darurat yang menggantung pilihanraya kerajaan tempatan dan juga peruntukan-peruntukan yang tertentu dalam undang-undang yang sedia ada.
- (l) *Fasal 15* mengadakan peruntukan bagi memberhentikan kuatkuasa Rang Undang-undang ini apabila Negeri yang berkenaan itu menguatkuasakan Akta

Kerajaan Tempatan baru yang disatukan sepertimana yang dicadangkan dan apabila semua Negeri telah menguatkuasakan Akta yang disatukan itu, maka Parlimen bolehlah memansuhkan Rang Undang-undang ini melalui ketetapan kedua-dua Majlis.

Seperti yang dikehendaki di bawah Artikel 95A Perlembagaan Malaysia, persetujuan berkenaan dengan Rang Undang-undang ini telah didapati dari Majlis Kebangsaan Kerajaan Tempatan.

Tuan Yang Dipertua, saya suka juga menyebutkan iaitu Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan, 1973 sudah dibawa ke Persidangan ini untuk dibaca bagi kali pertama. Bacaan kali yang kedua dan ketiga akan dibuat pada persidangan akan datang selepas ianya dikaji dengan teliti. Tujuan Kerajaan ialah supaya mengadakan suatu undang-undang yang selaras dan lengkap untuk semua penguasa-penguasa tempatan bagi Semenanjung Malaysia dan akan dipakai setelah selesai penyusunan semula penguasa-penguasa tempatan yang dicadangkan. Undang-undang ini akan menggantikan undang-undang yang dipakai sekarang di beberapa tempat di Malaysia Barat.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Dr Tan Chee Khoo (Batu): Tuan Yang Dipertua, saya bangun mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang yang dikemukakan oleh Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan dan disamping ini, saya memohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang Dipertua, baharu-baharu ini Menteri yang berkenaan menyatakan oleh sebab ada Majlis-majlis Tempatan baharu tidak menjalankan tugas-tugasnya dan ada beberapa abuse yang timbul dalam kerjanya maka perlulah Kerajaan mengadakan Rang Undang-undang ini untuk menyusun kerja tempatan-tempatan baharu. Ini benar, dan saya memanglah terima ada beberapa tempatan-tempatan baharu tidak menjalankan tugas-tugasnya dengan licin dan sempurna tetapi, kalau kita membawa lojiknya oleh

sebab sebuah badan tidak menjalankan tugas-tugasnya dengan licin dan sempurna maka perlu Kerajaan menghapuskan sistem pilihanraya untuk badan-badan ini. Jika kita mengambil lojik ini ke tempat lain, umpamanya Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat, maka kita tak perlu mengadakan pilihanraya tiap-tiap lima tahun sekali dan kita perlu dikuatkuasakan atau dikuasai oleh sebuah dictatorship di negeri masing-masing atau di tanahair kita.

(Dengan izin) Mr Speaker, Sir, the history of local elections in this country is a tragic story of broken promises by the Alliance Government.

It was Sir Harold Briggs who first conceived of the idea of new villages to isolate the people living in isolated areas all over the country from the communists. But it was Sir Gerald Templer who quite correctly devined that isolating the people from the communists and giving them a better life (*sic*) was not enough. He quite rightly decided that in order to let the people feel that they have a stake under the Malayan sun, the people must have a say in the running of their own local affairs. And hence was born democracy at grass-root levels in this country.

Elections were held at Local Council, at Town Council, at Municipal Council and at City Council levels. And many politicians have graduated from elections at grass root level to state and national elections. To give one example, the present President of the Senate, Tan Sri Omar Ong Yoke Lin at one time was a Municipal Councillor in Kuala Lumpur and he went on to enter the Dewan Rakyat, the Cabinet and the Senate. And I am sure that the experience he gained as a Municipal Councillor stood him in good stead when he entered this House and the Cabinet as well. To give another example, Sir, at one time there was a Municipal Councillor in the Municipality of Kuching. He was for some time a Municipal Councillor and then he was the Mayor of Kuching. Then he came to this House as a Member of Parliament and now he is sitting opposite me as the Minister of Technology, Research and Local Government. I dare say that the experience that the Minister gained while he was a member of the Municipal Council of Kuching and whilst he was the Mayor of Kuching has stood him in very good stead when he entered the Cabinet and has contributed in no small

measure to the success that he has made of the running of his Ministry. I can go on quoting a few other examples, but I think these two examples will suffice.

In the political life of a democracy there is no substitute for local council elections. It is there that the budding politicians receive their early training and baptism of fire. It is at parish pump level that the people can bring their mundane problems like uncollected rubbish, broken drains, unmetalled roads, no water, no electricity, etc. to their representatives and because of the rapport between their elected representatives and the people these problems are usually attended to. I will be the first to admit that there are many failings in the local councils in this country, as the Minister has alluded to. The investigations into the City Council of Georgetown and of the Town Council of Seremban and Johore Bahru have revealed that there have been corrupt politicians and malpractices galore in these towns.

But there is no valid reason for the Minister wanting to do away with local council elections, because of the corrupt practices in the Councils, Municipality or City Council, that he and I have referred to. If so, then the Government must carry this argument to its logical conclusion, i.e. do away with elections altogether and impose a dictatorship on this country. Or let me take the American experience. The Watergate scandal has been condemned by both the Democrats and the Republicans in America, but no one has suggested that the institution of Presidency should be done away with because there have been abuses perpetrated by those in the White House. On the contrary, the scandal has shown the strength of democracy in America. The Watergate scandal is being investigated by various Committees and by a Special Investigator and I have no doubt that democracy in America will survive despite Watergate.

I well remember, Mr Speaker, Sir, that about eight years ago in this House itself the Tunku himself announced the suspension of local council elections. I well remember too that he repeatedly assured this House that the suspension was temporary, necessitated by Indonesian Confrontation and that as soon as Indonesian Confrontation ended local council elections would be resumed. Then we saw the former Permanent Secretary of the

Ministry of Foreign Affairs hugging some of the Indonesians when they landed at the Subang Airport. We thought that because of the hugging that took place at Subang and the ending of Confrontation, local council elections would be resumed. Alas, this was not to be for both the Emergency Regulations would lapse as soon as the Bill before this House is passed by Parliament and has received the Royal Assent.

We have in this House seen how the present Prime Minister has repudiated the solemn promise given by his predecessor. Are we to understand that the word of a Prime Minister or the solemn promise made by him in this House would be of no value the moment he steps down from office? If that is so, how can the people of this country ever trust the promise or word of their Prime Minister? It is indeed a sad day for this country that the Prime Minister's word or solemn promise would be repudiated by his successor.

Mr Speaker, Sir, Clause 3 of the Bill suspends all provisions in law relating to local elections and ceases the tenure of office of all existing councillors. Clause 4 goes one step further by establishing the Board of Management for each local authority whose chairman shall be appointed by the State Government and whose members shall be amongst persons ordinarily resident in the local authority area who in the opinion of the State Government have wide experience in local government affairs or who have achieved distinction in any profession, commerce or industry, or are otherwise capable of representing the interest of their communities in the local authority area. Both these two clauses are in direct contradiction to the recommendations of the Athi Nahappan Commission's Report.

Mr Speaker, Sir, this Commission travelled up and down the country to take evidence from and talk to practically all the Local Councils, Town Councils, Municipal and City Councils. It also did a great deal of research on local government affairs. Its Chairman, Datuk Athi Nahappan, travelled abroad to study local government affairs in other parts of the world and he produced an excellent report worthy of Ph.D thesis. And the Government, having spent so much money on this Commission, proceeded to reject the

main recommendations of the Commission regarding elections for local councils.

Instead the Government proposes the establishment of a nominated Board of Management consisting of a Chairman and not less than 8 other members. It is a big leap backwards. This move takes us back to the conditions prevailing before World War II. Then we had nominated members serving in the various Town or Sanitary Boards. Then too, we were under the British Raj and it suited them to have a nominated Council responsible to no one and one which they could and would manipulate to serve their imperial aims.

But since World War II we have been marching steadily forward towards a democratic form of Government. And after we have achieved independence in 1957, any move to do away with Local Council Elections would be a setback for democracy in this country.

This can be clearly seen in the suspension of elections from the then Kuala Lumpur Municipal Council. Since the beginning of the fifties the Kuala Lumpur Sanitary Board was slowly moving towards a fully-elected Municipal Council. Then came the elections of 1959 when the Opposition captured three of the four Federal seats in the Federal Capital. I reiterate again that had elections been held in Kuala Lumpur for a fully-elected Municipal Council in 1959 or 1960 as scheduled there would no doubt be that the Socialist Front would have swept the board.

The Central Government, with the connivance of the State Government, abolished the Kuala Lumpur Municipality and replaced it with a President of the Pesuruhjaya Ibu Kota assisted by an Advisory Board. Since then, the affairs of the Pesuruhjaya Ibu Kota, now the Dewan Bandaraya, have gone from bad to worse. The Advisory Board was, and is, responsible to no one and the Government has invariably appointed party hacks to serve on it. If they did not do anything useful, then it would not be so bad but some of the members feathered their own nests.

Thus there are several buildings in Kuala Lumpur which should never have been built as they offend all known planning laws but, either because these buildings were built by members of the Advisory Board or were sponsored by them, these monstrosities were allowed to be built.

What makes the Government or the Minister say that the Board of Management will do the job better than a fully-elected Council? I have already pointed out how the absence of a fully-elected Council sensitive to the needs of the people has been a disaster for the people of Kuala Lumpur. At least if there is a fully-elected Council the people can go to see their elected representatives and demand that things that have gone wrong should be rectified.

Mr Speaker, Sir, we are told that the Bill that we are asked to approve today is a temporary measure and that it will cease operation whenever the State applies the proposed new consolidated Local Government Act and when all the States have applied the new Consolidated Act.

The new Bill, fortunately, has been tabled, and I am glad that the Minister has given us enough time to study this Bill, before it is being debated in this House. This does not always happen. Very often, in this House, we are given so short a time to study important Bills, with the result that neither the Government nor us on this side of the House nor the people of the country have benefited from the debates in this House.

Mr Speaker, Sir, in order to show the Minister how this system of a nominated body that he is proposing today, i.e. a Board of Management, is worse than a fully-elected Council, I want to bring to the attention of the Minister the specific case of Jinjang, which shows how a nominated body can and has proved a complete failure.

Mr Speaker, Sir, Jinjang is now in the news because of haemorrhagic fever and there has been a *gotong royong* yesterday in which the Ministry of Health, the Selangor State Government, the Bandaraya and various other bodies participated in. Why has it been necessary to have Jinjang projected on the front pages of the newspapers of this country and why has it been necessary to hold a *gotong royong* to clean up that place? It is simply because of the maladministration of Jinjang by a virtually appointed body.

Mr Speaker, Sir, Jinjang is one of the earliest new villages in this country and it is certainly the largest. At the time of the General Election in 1964 the M.C.A. in Jinjang was in control there. But it had a razor-edge majority and it had, to a large

measure, to listen to the suggestions of the Opposition in that local council.

But when the Tunku announced the temporary suspension of local council elections, the Socialist Front Council members in Jinjang lost faith in the democratic process and they left the Council one by one, so that for the last 8 years Jinjang has been under the control of the M.C.A. there, and they have made a hash of things there.

For the last 3 years the local council has only been able to collect less than half the rates due. This is not surprising. Since the Councillors themselves did not pay rates, the residents naturally followed the example set by their Councillors. When I raised the matter in the Selangor State Assembly that if the people in control did not pay rates what action would the State Government take to bring the defaulters to book, the Menteri Besar gave the astonishing reply that the Selangor State Government was powerless in the matter. Thus it is that the State Government did not want to intervene in order not to embarrass the M.C.A. in Jinjang.

I wish to ask the Minister what if the Board of Management abuses the authority that it has and neglects the care of the village which is under their control? The Minister's thesis is that with a Board of Management consisting of a nominated Chairman nominated by the State Government and not less than 8 other members, they would do a better job than the elected representatives. What, I ask the Minister, if these people proved to be far worse than the elected representatives? At least, if members of the Board of Management neglect their duties, the people of the local authority have no redress at all. Literally they have to lump it. Whereas, Mr Speaker, Sir, if you have an elected local council, then the elected councillors know that every three years or every five years they have to go back to seek a mandate from the people of the local authority. Therein lies the safeguard for the residents of the local authority. But in the case of a Board of Management, since they do not derive their authority from the people of the new village but have been nominated by the State Government to represent nobody, I postulate, and I wish the Minister to consider, that such a system may well be disastrous to the local authority to which they have been appointed.

Mr Speaker, Sir, as a result of this negligence in the past of the Jinjang Local Council the health of the village has suffered leading to the outbreak of dengue and haemorrhagic fever.

Here the moral is clear. A fully-elected Council is far better than a nominated Council and the sooner the Alliance Government takes this point to heart the better it is for them and for the people of this country.

One last point. Clause 4 says that the Board of Management can comprise of people who have achieved distinction in any profession, commerce or industry. This is all very well in large towns but in small new villages, where can such people be found? The Minister would do well to ponder on this point.

Tuan Lim Kit Siang (Bandar Melaka): Tuan Yang Dipertua, saya mengambil bahagian dalam perbahasan di atas Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara) dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Mr Speaker, Sir, the current meeting started with the tampering of the Constitution to abolish 9 Selangor State Assembly seats and the disenfranchisement of a million people in Kuala Lumpur.

It is to end with Parliament signing the death certificate for elected local government by the passage of the Local Government (Temporary Provisions) Bill, 1973.

With the passage of this Bill, all Councillors in all local authorities holding office shall forthwith cease to hold office. It will then be up to the respective State Governments to appoint the members of the Board of Management of the local authorities.

The Alliance record on the question of elected local government is a record of broken promises and breach of faith to the people and the country.

When the Alliance Government suspended local council elections on the 1st March, 1965, the then Prime Minister, Tunku Abdul Rahman, gave as justification the threat of Indonesian Confrontation. But he gave a solemn pledge, which I quote from the Hansard:

“As soon as peace and quietness has returned we would make haste with all proper preparations for the local council

elections, because we realise that these elections may generate heat and passion, and advantage will be taken by evil forces to make the fullest use of the situation."

At the end of his statement, the Tunku made this categorical undertaking:

"The very moment peace is declared I can assure this House that the elections will be held".

But today, we have before us a Bill to give the final burial ceremony to elected local authorities, despite the fact that the Royal Commission of Inquiry into the Local Government System headed by Datuk Athi Nahappen recommended the continuation of the elected local government system in Malaysia.

From this, it would appear that the Government's word and solemn pledge made to the people and country in this august Chamber is not worth a tuppence.

I call on the Alliance Government to withdraw this Bill, and honour its solemn pledge made in this Parliament in 1965 to hold local government elections, or stand condemned as having deliberately deceived Parliament and people in 1965, and a Government whose words and solemn promises are not to be taken seriously.

There is no doubt that the determination of the Alliance to do away with elected local government is not prompted by any idealistic or noble objectives, but solely motivated by lowly political considerations. If the ruling party is confident of capturing the majority of the local authorities, then elected local government would be given a new lease of life. But the Alliance and even the National Front parties are painfully aware that if there is an electoral contest, their candidates are earmarked for thumping defeats.

It is the anticipation of this Bill today that seduced the wholesale betrayal by the People's Progressive Party. To cling onto their seats in the Ipoh Municipal Council, they are prepared to sell their political soul and the principles they stood for and proclaimed for the last ten years under the leadership of the late Mr D. R. Seenivasagam, even if it is just to look after the cows of Ipoh.

As for the M.C.A., knowing that their candidates stand no chance of becoming local

councillors in an open electoral contest, they happily take part in the murder of local elections, so that their kind can get onto the local authorities from the backdoor through appointments.

Thus, Clause 4 (3) of the Bill provides for the appointment of Members of the Boards of Management of Local Authorities by the State Government. The Clause reads:

"Members of the Board shall be appointed from amongst persons the majority of whom shall be persons ordinarily resident in the local authority area who in the opinion of the State Authority have wide experience in local government affairs or who have achieved distinction in any profession, commerce or industry, or are otherwise capable of representing the interests of their communities in the local authority area."

This clause will enable the M.C.A., the P.P.P. and the Gerakan to give jobs to the boys, to the political rejects and failures.

The rider in the clause that such persons should have "wide experience in local government affairs or who have achieved distinction in any profession, commerce or industry, or are otherwise capable of representing the interests of their communities in the local authority area" will have no meaningful application and, I would hazard, will be observed more in the breach.

From past practice, we will find that the sole criterion of such appointments will be the person's unthinking loyalty and faithfulness to the ruling party, who are the least qualified to represent anybody but themselves. Thus, if the Government and the Honourable the Minister will hold an opinion survey in local authorities where the Government has appointed local councillors, they will invariably find that these are men who rank very low in public esteem.

If we need another example, where we find persons appointed solely because of their political affiliations and in order to give political plums to the boys, and not on their ability to contribute to the advancement of the aspirations of the people, I submit then they should look at the Dewan Negara.

An appointed local government will be an inefficient, unresponsive and even irresponsible local government for the simple

reason that the appointed councillors will not be answerable to the people and can afford to ignore their needs and wishes. They will invariably be the yes-man, the local warlords and bullies who know how to flatter the persons in authority and to oppress the masses.

I will just give another illustration. We read in the press almost daily recently of the spread of the dengue fever and recently claiming another life of a 10-year old boy in Pontian. If the local authorities are elected and answerable to the people, then there would be more energetic counter-actions taken by the local authorities. As it is, the Health Ministry and the local authorities seem not only helpless but uninterested, inefficient and incompetent in checking the growing dengue fever epidemic throughout the country.

My party urges the Government to withdraw this Bill and in the national interest, rise above party politics and restore local government elections in Malaysia and revive democracy in Malaysia.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang Dipertua, saya suka hendak bercakap sedikit sebanyak berkenaan dengan Rang Undang-undang ini dan saya adalah menyokong penuh di atas Rang Undang-undang ini.

Saya mendengar pihak Pembangkang tadi ada menyatakan demokrasi telah mati di negeri ini, oleh kerana election tidak akan diadakan di Local Council areas dan sebagainya. Pihak Pembangkang ini duduk dalam negeri yang betul-betul ada demokrasi; di Malaysia ini kita telah ada mempunyai demokrasi yang cukup banyak sekali diberikan kepada rakyat jelata. Oleh kerana terlampau banyak diberi kebebasan bercakap, maka terjadilah huru-hara di negara ini. Dengan sebab itu, saya fikir Kerajaan memikirkan supaya jangan berlaku huru-hara lagi, maka Kerajaan menyekat demokrasi ini. Kalau hendak difikirkan cara demokrasi seperti di Amerika Syarikat, saya ada juga belajar berkenaan demokrasi—kalau dijalankan demokrasi secara di Amerika Syarikat di Malaysia tentulah tak secocok dan tak sesuai. Kalau mereka hendak pakai demokrasi mengikut kominis di negara Cina, barangkali tak sesuai kepada orang Melayu di sini. Begitu juga jika hendak mengikut demokrasi secara Russia tak sesuai

untuk negara kita ini. Jadi, demokrasi yang mana yang terpaksa kita pakai, iaitu demokrasi secara yang kita kehendak di negara kita ini supaya jangan ada orang-orang yang melampau sangat perbuatannya. Ada setengah orang yang diberi betis hendakkan peha, ada orang yang tidak berterima-kasih, yang hanya tahu mencaci sahaja, tetapi sedikit pun tidak pandai berterima-kasih kepada negara ini. Mereka hanya tahu mengatakan demokrasi, tetapi demokrasi mana yang hendak dipakai tidaklah diketahui. Kalau hendak dipakai demokrasi Kominis Cina, saya fikir, biarlah orang Melayu mati dahulu.

Di sini saya suka menyatakan bahawa demokrasi telah dijalankan di negara ini oleh penjajah dahulu, dan dicuba bolehkah atau tidak demokrasi berjalan di new villages, tetapi apabila telah dilantik Ahli-ahli Jawatankuasa-jawatankuasa Local Council di New Villages ada setengahnya membaca dan menulis pun tak tahu. Setengah-setengah ahlinya apabila hadir mesyuarat bercakap-cakap begitu sahaja. Kira-kira keluar dan masuk Local Council tidak dijaga. Akhirnya, Local Council itu jahanam begitu sahaja.

Kalau hendak tahu bagaimana pula secara Local Council Government yang dijalankan, misalnya apa yang saya katakan di sini, macammana Ahli dari Batu telah mengatakan, bagaimana jika diadakan Board of Management atau nominated body, tentulah jahanam satu-satu Board of Management itu. Di Petaling Jaya misalnya ada Town Board. Town Board di Petaling itu berjalan beberapa tahun lamanya. Town Board di Petaling Jaya telah berjalan dengan baik, kalau sesiapa juga datang ke Petaling Jaya menengukkan jalan-jalannya begitu elok, aturan-aturan rumah, pejabat-pejabat dan taman-taman bunga di sana dan sini. Rakyat di Petaling Jaya cukup berpuashati di atas management yang dijalankan oleh Town Board di situ. Dan kutipan-kutipan daripada orang di situ yang ada tersimpan lebih kurang ada \$6 juta untuk perbelanjaan-perbelanjaan di dalam Town Board ini. Ini satu contoh iaitu bukannya ada apa-apa, tetapi kalau ada nominated body juga misalnya, rakyat yang telah dilantik menjalankan tugas-tugasnya dengan sebenar-benarnya, maka nominated body ini bolehlah menjalankan tugasnya dengan lebih elok lagi daripada elected body tadi.

Tuan Yang Dipertua, saya cuma hendak menegur sedikit berkenaan dengan nominated body ini. Nominated body, jika dipilih, janganlah dipilih oleh kerana seorang itu adalah kawan kepada Menteri Besar misalnya, kawan kepada Presiden, Town Board misalnya, dia dipilih oleh kerana dia kaya misalnya; dia dipilih oleh kerana dia ternama di situ, tetapi hendaklah dipilih dari orang-orang yang betul-betul bekerja untuk rakyat, betul-betul untuk menjalankan tugasnya, baharulah dipilih. Ada setengah-setengahnya, yang saya tahu, saya juga ada di dalam Town Board di Petaling Jaya, apabila dia hendak menyuarakan untuk rakyat, dia takut. Apa sebab dia takut? Presiden Town Board ataupun Chairman, Town Board, pada tahun akan datang dia tidak akan dilantik lagi. Sebab dia hendak duduk di situ lamalama, kalau dia bercakap untuk menyuarakan suara rakyat, tahun hadapan tidak akan dipilih, dan Pengerusi Town Board akan benci kepada dia menyuarakan suara rakyat ini tadi, maka nama dia tidak dihantar kepada Menteri Besar lagi. Jadi kalau beginilah dipilih baik di dalam Majlis Bandaraya Kuala Lumpur, ataupun Majlis Bandaraya Kelang, Petaling Jaya dan sebagainya, maka memanglah Majlis itu tidak boleh maju oleh kerana mengingatkan dia hendak menjadi Ahli Town Board beberapa lama yang akan datang, barangkali inilah yang ditakutkan oleh pihak-pihak Pembangkang tadi. Tetapi jika satu-satu orang yang dipilih betul-betul dia hendak bekerja kepada rakyat, dia tidak takut pada tahun yang akan datang, sebab dia tidak bergaji, apa yang hendak ditakutkan kepada Presiden Town Board, bukan dia bergaji. Apa nama yang didapatinya, medal yang didapatinya, apabila dia menyuarakan, maka tempat itu akan mendapat kejayaan. Saya mengingatkan perkara-perkara ini, oleh kerana pada masa yang akan datang jika dipilih, misalnya di Kuala Lumpur, orang-orang ternama duduk di tempat itu, dia hendak nama sahaja duduk di situ, maka akhirnya Kuala Lumpur akan terlingkup.

Tuan Yang Dipertua, berkenaan dengan tempat-tempat yang dikatakan satu dua tempat akan disatukan, diadakan Board of Management, dan yang akan datang, saya hendak memberi tahu kepada Menteri yang bertanggungjawab iaitu banyak tempat-tempat baharu di keliling Kuala Lumpur ini banyak pekan-pekan baharu, tidak siapa yang tahu

authority mana yang control tempat-tempat ini. Authority mana yang mengambil berat di atas perkara ini. Satu developer buat pekan besar, buat bangunan banyak-banyak, saya tidak tahu, adakah Kerajaan Negeri menengokkan di atas perkara ini ataupun ada Town Board, tetapi dia diam begitu sahaja. Pada masa yang akan datang, saya harap ada control daripada mula-mula, daripada pekan-pekan ini mula dijadikan sampai dia siap mestilah ada control, kalau tidak begitu inilah erosion yang telah jadi Bandaraya Kuala Lumpur selalu karam, oleh kerana tidak ada control apa-apa; bukit-bukit dirata, jadi tanah pamah, tidak ada ditanam rumput, tidak ada parit besar-besar, air melurut begitu sahaja, akhirnya Kuala Lumpur, satu jam sahaja hujan sudah karam sekaram-karamnya. Ini mestilah ada control, jika tidak begitu tidak boleh jadi. Saya harap pada masa yang akan datang perkara ini akan disiasat.

Nominated Member juga mesti menengokkan terutama sekali berkenaan dengan orang-orang miskin. Apabila seseorang itu telah diambil daripada orang-orang ternama kelak menjadi nominated member ini di sesuatu Board of Management, dia tidak mengambil peduli sangat bagaimana keadaan orang miskin, terutama sekali hawkers di dalam pekan-pekan. Saya menengokkan di pekan Kuala Lumpur pada masa dahulu, sekarang ini ada juga disediakan tempat-tempat, pada masa dahulu di buru hawkers ini macam diburu lembu dalam pekan, dikejar sana dan dikejar sini. Kita mestilah melantik satu orang yang dia ini mestilah ahli hawkers ataupun jawatankuasa hawkers hendaklah duduk juga di dalam Board of Management.

Selain daripada itu, kita juga hendaklah menengokkan bagaimana kedudukan orang-orang yang ada di dalam bandar, tetapi duduk bersetingan beberapa lama. Ini juga mestilah ditengok oleh Board of Management oleh kerana orang-orang takut, jika Board of Management ini Ahlinya terdiri dari orang yang kaya yang duduk di mahligai, dia tidak tahu kehidupan orang-orang yang duduk di dalam rumah setingan. Ini juga, saya harap apabila dilantik orang-orang yang ada berperasaan begini mestilah dilantik dalam jawatankuasa ini.

Saya cuma hendak menyingkirkan apa yang dikatakan oleh pihak Pembangkang tadi,

broken promises dan berbagai-bagainya terhadap Kerajaan Perikatan, tetapi yang sebenar-benarnya Kerajaan Perikatan bukan ada berjanji apa-apa, broken promises dan sebagainya, tetapi adalah untuk menengokkan supaya pentadbiran negeri ini berjalan dengan baik, maka itulah sebabnya broken promises ini difikirkan lebih baik dibuat daripada diadakan elected member sebagaimana yang dicadangkan ataupun diminta oleh pihak Pembangkang tadi.

Saya sekali lagi menyokong dengan sepenuh-penuhnya Rang Undang-undang ini.

Tuan Goh Hock Guan (Bungsar): (*Dengan izin*) Sir, I would have thought that the Government would have taken the opportunity when it introduced this Local Government (Temporary Provisions) Bill, also to revamp some of the very ancient by-laws which are contained in Cap. 137. I notice, Sir, that this is not done at all apart from trying to establish a Board of Management which is more political in nature.

The essence of local government to provide local and effective services to the people of a local area has been overlooked completely, and I refer to Cap. 137 which is the by-law governing the administration and the discharge of duties by the local government officers. We still have to follow Cap. 137 and that Cap. 137 was a by-law introduced by the British even before I was born. Today, as we all know, most of the local council areas in Malaysia have grown in size, in population and in complexities, but the by-laws which govern the development of these local council areas have not kept pace with the requirements of today. In particular, I refer to Part IX of Cap. 137 regarding town planning. Sir, that by-law is totally out-of-date, and I am quite certain that the Honourable Minister would agree with me that the section of Cap. 137 ought to be revamped and brought up-to-date immediately, similar to the one that has been introduced for Kuala Lumpur; otherwise, we will not be able to produce a proper town plan, proper housing, roads, drainage and so on for the people in the particular local area. That is the technical aspect of it.

But the political aspect of it, Sir, is disturbing. It is disturbing, because before we obtained our Merdeka from the British, the reason why we wanted Merdeka for Malaysia, why we asked the British to go

home, was and is because we believed then and we still believe today, that it is fundamental, fundamental to humanity, a fundamental right of every citizen in every country, not just in America or Russia or China, but fundamental to every country that he has got a right to put into office the man that he wants to look after his affairs, to look after his destinies, to look after his areas, his homes, his streets, his well-being. That was a fundamental requirement and on that basis, we fought for independence and we got independence and the irony of it, Sir, is this—that the British realised even at the height of the first Emergency that the only way to counter a revolution was to give democracy to the people and not just Federal democracy—Central Government—but Central Government, State Government and Local Government. These are universal fundamental needs and these are the needs not just of the urban people in Kuala Lumpur or in Ipoh or Malacca but of people in every kampung in Malaysia.

Long before the British came, in Negri Sembilan we had local democracy. People came together, they discussed what they wanted, what were the projects they wanted to implement and they elected the people to run their affairs. This is not Westminster or White House or Peking or Russia, but this is a fundamental requirement of life. I would submit that in the dangerous times that we live in, when we have got a severe security problem, it is absolutely essential that we keep these safety valves open and not closed. But unfortunately, the Central Government has decided that it is to its interest to close off this fundamental safety valve and I hope that having decided on that—of course they have got the numbers to push this Bill through—the State Government—because this Bill empowers basically the State Government to become the rulers of every town, every new village and every kampung in the State. I would maintain the maximum number of valves open for people to be able to seek redress for whatever grievances they may have, whether they be hawkers who need a place to hawk their goods to make a living, whether it be the poor people who need houses, whether it be the people who are affected by the floods living in daily fear of the rain, they must have an avenue open to them to seek redress so that their grievances will not accumulate until they blow up in our face one day.

So I hope the Honourable Minister of Local Government would ensure it does not happen; I am sure it gives him no pleasure to preside over a Bill which would remove all Local Council when he was at one time the elected President, and a very good President, of the Kuching Town Council. So I don't think it gives him pleasure to preside over a Bill that spells the death knell of grass-root democracy in this country.

But I hope, Sir, having decided that this is what the Government considers to be in the national interest—although I do not agree, Sir, I believe it is detrimental to the national interest if we get rid of local government elections—but nevertheless, because the Government has got the numbers and can do it and having decided to do it, please keep all the outlets open so that grievances, complaints and so on can be attended to more efficiently than they would otherwise have been attended to by an elected local council. It must be shown that a nominated local council can do a much more effective job than an elected one.

Now we have heard frequently, Sir, that one of the reasons why local councils must be disbanded is because local councillors are ignorant—pumpkins—who do not know how to even sign their names. But that kind of accusation, Sir, could be attributed to not only local councillors but quite a lot of other State Assemblymen in many a State Assembly in this country. So that really is not the argument. The final argument is this: can a nominated council provide a much more effective job than an elected one? The advantages of an elected local council is that the representatives chosen by the people can be thrown out if the job is not done but the nominees of the State Government or the Federal Government cannot be thrown out by the people and the result of this would be, as the last speaker has mentioned, though he did not do it in this light—that you produce a whole lot of sycophants, people who would be more interested to carry, to curry favour with the nominated chairman of the local council or the Menteri Besar or the Chief Minister of a State in order to ensure the continuation of their office in that local council and the remuneration that they can continue to get out of it. This is the point that the Honourable Member has brought out, though he did not mean it in the way that I have just illustrated when he brought out that

point. But that is a fact, that most of the nominated local councils that we have got in this country contain a whole bunch of sycophants, time-servers and mostly totally ineffectual time-servers. I hope the Honourable Minister would go through, as soon as he can, every local council that he has got in this country, not only in Kuala Lumpur where it is the Advisory Board which looks after the development of Kuala Lumpur; every one of them must be a digit that can carry weight but not a time-server or a sycophant who has been there for donkey's years but somebody who can really look after the interests of the people. If it can be shown that a nominated council can then produce a much better job than an elected one, then I say whatever criticisms we may levy today would be less harsh and the effect would be less severe and the security of this country would be better safeguarded if we can do a better job after having decided to get rid of what is fundamentally a basic human need, that is a right and necessity to elect the people that we want to serve our society.

I hope, Sir, that having decided to get rid of local councils, the Government would not in a similar way and with similar excuses decide one day similarly also to do away with State Government and then we will end up with only a Federal Government. We all would know what that would mean and that would end up eventually in a one-man rule, as has happened in other countries because this is in the nature of things, that once we embark on an irrational programme and we find excuses for it, then eventually by the sheer logic of that first move, we will end up in a type of Government which we do not want. So, Sir, I hope the Government having acquired all the tremendous powers that it has got for itself would exercise all those powers wisely and with statesmanship and if it can do that, then perhaps we may all have a future.

Tuan Stephen Yong Kuet Tze (Padawan): Mr Speaker, Sir, the issue here, I agree with the last speaker, is whether the proposed set-up of a Board of Management in running the local councils in this country as proposed by this Bill will be better in the end than by the elected councillors. We know the real functions of local councils. They have to look after the drains, street lighting and other amenities within the jurisdiction of the council.

There should not be any party politics in these local council and therefore when we reflect on the real functions of local councils, we have to decide whether the election of such people to run it will be better by process of elections where, as we all know, politics must creep in. I say this because we are a very small country in comparison and we know under-government is bad, but similarly I would say over-government is also bad. We talk of grass-root level democracy. True but at what stage should politics come in? Should politics come in in the question of drainage, sewerage, street lighting, scavenging and so on? We know other countries, like Britain, have local councils which are very successful. But what is the nature of those local councils? They have got the borough system where they have got elections but from there on they have got Parliament. They do not have elections for villages or streets, and now in Malaysia we have Parliament and we have State representatives who are elected by universal franchise.

If we want to go further and say that in every little town we should have to have a government elected by the people, then why not go further down, like in China, where they have got elections of committees to run every street. I think if we come to that stage, that would probably not be as the last Honourable Member has said of one-man rule, but just the other way as in China because we know there is total control by this system which is also bad.

Therefore, Sir, what is the best in the wider national interest in running our country? Should we have every stage to practise democracy or should we have only that stage from the State onwards—elected representatives to the State Assemblies and also elected representatives to Parliament.

I do hold the view, Sir, that it would be easier for members of this Board of Management as appointed from amongst qualified and good citizens, to be removed for any unseemly act or misconduct or other acts which are detrimental to the good name of the office, than to remove elected members because we know very well once a member is elected he has to serve the full term, unless he is involved in certain malpractices which would have to be proved in court, and we know how difficult sometimes to do that. The removal of elected members is well-nigh impossible under our set-up. If we cannot

remove elected members—if they are not acting in the best interest of the council—then that council will have to bear with the elected members for the rest of the term. We have known of many cases—I think the Commission has found that out—that many elected members of local councils have taken advantage of their position, abused their position and many of them are guilty of not paying rates. Because of that, other rate payers will say why should they pay rates if the elected councillors are not paying rates. But if the member of a Board of Management fails to do so, I am sure the authority appointing him will probably withdraw his appointment and get somebody else to be in his place. That will mean a cleaner council and perhaps, a more efficient one. I am sure the person appointed by the Minister to be in charge of a local council will see to it that members of a local council serving in the Board of Management will carry out their job assigned to them—in other words, the proper job of looking after the local welfare, including amenities, of that particular locality and carry out the work which would conform to the New Economic Policy and the general policy of the Government.

Sir, it will be easier, I suppose, for the Minister-in-charge of Local Government to say, if Councillors are elected, "I have no responsibility in many ways because local councils are managed and controlled by elected members, because they are elected by the people of the locality". I am not saying that the Minister would do so, but at least morally he can say this. But if he is responsible in appointing this Board of Management, then he will have more responsibility than otherwise, because people will say, "Look, you are appointing people who are not good enough for the locality and therefore you must do something about it" and he will find himself in a position not to do anything else but to see to it that the Board of Management carries out its work properly to the satisfaction of the people which it serves.

Tuan R. C. M. Rayan (Ipoh): (*Dengan izin*) This Bill in its present form may in some ways be regarded as an undemocratic Bill and which puts the clock backwards. Although there are defects in the administration of local councils, I still feel that local councils should be controlled or managed by locally-elected councillors, who are the best

persons to know the problems in their own areas, and having as chairman a councillor who commands the respect of the majority of the elected councillors.

To cure the defects in the administration, if any, the State Authority may appoint a public officer to advise the councillors. In this way we can have, if necessary, at least some form of a guided democracy, as far as local councils are concerned, until the local councillors are able to stand fully on their own legs. The duty of the public officers is of course to advise the councillors and not to force them to do something contrary to the wishes of the councillors. In this way the wishes of the people in the local areas can be safeguarded and some respect shown to the Athi Nahappan Report which never hinted at doing away with Local Council elections.

Now, speaking on some of the defects in the Bill, I would refer to Clause 4 (4) (a) which reads as follows:

“All questions coming before any meeting of the Board shall be decided by a majority of the votes of the members present.”

So far, it is well and good.

Clause 4 (4) (b) states:

“In the case of an equality of votes the Chairman of the meeting shall have a second or casting votes.”

That also goes well.

Now, coming to Clause 4 (4) (c), it states:

“If the Chairman does not agree with the other members of the Board as to the exercise of any of the powers of the Chairman or of the Board, he shall refer the matter to the Menteri Besar or Chief Minister of the State whose decision thereon shall be final; and such decision shall be binding on the Board.”

I would submit that this is a very unwise Clause to put in because unless the members toe the line of the Chairman, the Chairman can refer the matter to the Chief Minister or the Menteri Besar who can impose his will on the Council. So in effect the Menteri Besar or the Chief Minister becomes a pocket dictator and no respectable members would like to be in the Board where their wishes are not paid any heed of by the Chairman

and their voices will be like “voices in the wilderness”. So I would earnestly ask the Honourable Minister to do away with Clause 4 (4) (c) and leave Clause 4 (4) (a) and 4 (4) (b) alone, so that the wishes of the majority of the people can be maintained and safeguarded and there is no need for a Chairman to bring to the notice of the Menteri Besar or the Chief Minister, who will thereupon act according to his own whims and fancies. Thank you. Mr Speaker, Sir.

Tuan Fan Yew Teng (Kampar): Mr Speaker, Sir

Tuan R. C. M. Rayan: Mr Speaker, Sir, I have one more point—I am sorry. The Honourable Member for Bandar Melaka was unhappy over this Bill.

Tuan Yang Dipertua: This is your second speech. No second is allowed. You may finish quickly.

Tuan R. C. M. Rayan: Just a short one, Mr Speaker, Sir. The Honourable Member for Bandar Melaka was unhappy over this Bill. Perhaps he likes to have local council elections for the purpose of fishing in troubled waters and bringing about chaos and confusion once again, and not perhaps for the purpose of preserving democracy.

Tuan Fan Yew Teng (Kampar): Tuan Yang Dipertua, saya dengan sukacitanya hendak mengambil bahagian di dalam perbahasan terhadap Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara).

Tuan Yang Dipertua, suatu Kerajaan yang baik patutlah membayangkan hasrat dan harapan rakyat jelata, tetapi menurut pandangan saya tujuan Rang Undang-undang ini tidak akan membayangkan ataupun mengidentifikasi hasrat, kehendak dan masaalah-masaalah rakyat jelata kita.

Tuan Yang Dipertua, saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir first of all, I would like to point out some of the contradictions that the Honourable Member for Bungsar has tied himself up with. After all the criticism that he had levelled he ended up in apologies, shedding crocodile tears for the death of local government elections in this country. So was the Honourable Member for Padawan, from Sarawak. Of course we are not surprised. But the most astonishing thing

was said in this House, just a moment ago, by the Honourable Member for Ipoh from the P.P.P. He not only shed crocodile tears, he was more or less saying that it was an act of folly for his Party to have got into the National Front. So now he does not know whether to get out of it or to stay put. If we want to fish in troubled waters, may I ask whether the gentlemen in the Ipoh Municipal Council are in troubled waters, in so much troubled waters that they have to decide to go lock, stock and barrel into the Alliance by the back door.

Mr Speaker, Sir

Tuan R. C. M. Rayan: Sir, I think the Honourable Member for Kampar is himself in troubled waters.

Tuan Fan Yew Teng: And I am prepared for it.

Mr Speaker, Sir, under the guise of bringing about uniformity of law and policy with regard to local government in the country, and in the name of "restructuring" our system of local government, it is the sinister design of the Local Government (Temporary Provisions) Bill, 1973, to abolish local government elections.

Sir, the history of Local Government Elections in this country is a sad, short and shameful one.

As pointed out in the Report of the Royal Commission of Inquiry to investigate into the workings of Local Authorities in West Malaysia, election to local authorities under the Local Government Elections Act, 1960, has in effect been held on only one occasion—between 1962 and 1963.

Elections to local authorities which were scheduled to have been held in 1965 and 1966 respectively were not held because of the Confrontation with Indonesia. The Emergency (Suspension of Local Government Elections) Regulations, 1965, and the Emergency (Suspension of Local Government Elections) (Amendment) Regulations, 1965 also suspended all local government elections during the period the state of Emergency was in force.

Confrontation with Indonesia was well over by 1966, but local government election were still suspended on the excuse that the security of the country was still in jeopardy.

The historical irony was that Parliamentary and State elections were held in 1964 and 1969, when it was considered that the holding of local government election would be against the interests of national security. The Alliance Government had no compunction and hesitation to shamelessly resort to the language of countersense whenever it suits its narrow, shallow and partisan interests. Worse still, it often invokes the name of "national interest"

Tuan Yang Dipertua: May I point out that this is not an election campaign. You must confine yourself to the Bill before you or else stop talking.

Tuan Fan Yew Teng: Yes, Sir. It has invoked the name of "national interest" to do away with local government elections.

The record shows very clearly, Sir, that after the first three years of the decade of the 1960's, the Alliance Government was no more interested in the elective system of local government for the simple reason that it was not to its favour and interests, even though it was conducive and congenial and important to the larger and long term interests of the development of grassroot democracy in the country.

And so started the unedifying and shameful process of deceit, delay and detour. Promises were solemnly and publicly made—including those in this august House—with regard to the restoration of local government elections, but which were never meant to be kept.

Tuan Yang Dipertua: Which paragraph of the Bill is this?

Tuan Fan Yew Teng: With regard to Clause 3 of the Bill, Sir—Provisions relating to local government election ceasing to have effect.

Sir, may I ask what sort of "restructuring" and "modernisation" is it which demolishes and abolishes the principle and practice of local or grassroot democracy?

If we support this Bill, Sir, it simply means that we are going to help reinforce the features and characteristics of the closed society. This manner of "restructuring" our local council system, instead of taking us into the 21st Century, is designed to take us

back into the period of colonialism, neo-colonialism and feudalism—in short, into a situation whereby the *status quo* of subservience, exploitation, corruption, arrogance and sycophancy is being perpetuated.

How could a system, Sir, of local government be considered in all seriousness and honesty to have been “modernised” when in fact it has been brutally stagnated and ruthlessly and unthinkingly dragged backwards into the medieval times of “taxation without elective representation”?

There are those who argue that because there are Parliamentary and State elections, local government elections are redundant. This argument betrays a lack of logic and if allowed to hold sway, can only lead dangerously later on to justify the abolishing of State elections.

Then there are some who say that the doing away with the elective representation system will bring about greater efficiency in local government. If this is sincerely their intention, then the whole system of local government in our country should be taken over by the Civil Service. Why is there the need to appoint sycophants and nocompoos on narrow partisan political basis?

I will tell the Government this: if it is not careful, one of these days the lame excuse will be used against the whole system of elective government at Parliamentary level itself. There will be those who will be encouraged by the very same argument to do away with Parliamentary elections and constitutional government in the name of “efficiency”. This has happened in many other countries. It can happen here.

The Minister of Information and Special Functions, Sir, is, we know, the chief spokesman of the Government on the Rukunegara, which, according to him, “should be regarded as the Pillars of the Nation”. According to him also, under the Rukunegara, “there is a commitment to a democratic way of life” which we support, Sir—this commitment to a democratic way of life. But, Sir, may I ask, in what way and to what extent does this senseless and short-sighted abolition of local government elections honour support and give meaning to this commitment to a democratic way of life?

I refer specifically to his speech in the Dewan Negara on the Rukunegara—the Pillars of the Nation—on March 23, 1971,

and I would like to ask him how the intentions of this Bill to abolish local government elections can help “provide a stable foundation on which liberal democracy can rest”.

By a stroke of the pen, the Alliance Government is dishonouring the pledge in the Rukunegara for a united, democratic, just, liberal and progressive society.

The Minister in the same speech said that the Rukunegara must have real and not mere rhetoric values. We agree with that sentiment. But what is being done today? Isn't what the Government is doing exactly turning the Rukunegara into a piece of paper with only rhetoric values?

After this assault, battery and rape on the Rukunegara, can anybody expect our multi-racial people to respect it any more, leave alone putting their aspirations and confidence in the Rukunegara to bring about a democratic and just society?

Sir, I say this Bill is a monster which is going to kill the Rukunegara, and our sense of duty to this Nation is to oppose it, whatever the consequences.

Of course, as I have said earlier, I do not expect M.P.s from the partners in the so-called National Front—particularly the P.P.P. and the Gerakan, apart from shedding crocodile tears, to have either the spine or the courage to stand up against this highly undemocratic and obnoxious Bill. They will betray the people on this important matter, just as they betrayed the people in other important matters and issues, but the people will not easily forget their treachery.

Tuan Haji Ahmad bin Saaid (Seberang Utara): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong dan mengalu-alukan Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara) bagi tahun 1973.

Tuan Yang Dipertua, saya telahpun mendengar ucapan daripada pihak Pembangkang, Yang Berhormat wakil dari Batu, Yang Berhormat wakil dari Bandar Melaka yang telahpun mengecam Kerajaan mengatakan Kerajaan tidak mahu mengadakan pilihanraya atau tidak memberi kebebasan atau tidak melaksanakan atau mengamalkan demokrasi.

Saya ingin menarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat itu yang telah mengemukakan

Kerajaan iaitu pilihanraya di negara kita ini berkenaan Majlis-majlis Tempatan dilaksanakan pada tahun 1952 dan berakhir pada tahun 1965. Daripada pengalaman yang dialami oleh Kerajaan berkenaan Majlis-majlis yang ditadbirkan pada masa itu, didapati jadi kucar-kacir, hancur-lebur, rasuah menjadi-jadi di antara Ahli-ahli dan bermacam-macam lagi. Saya sebutkan berkenaan Perbandaran Kuala Lumpur, Bandaraya Pulau Pinang dan Perbandaran Melaka yang diperintah dan ditadbirkan oleh Socialist Front pada masa itu iaitu percantuman di antara Parti Buruh dan Parti Rakyat. Ketiga-tiga Majlis ini, orang-orang yang mentadbirkan itu tidak menjalankan tugas dengan sepenuhnya. Mereka menjalankan pentadbiran sehingga merosakkan pentadbiran Majlis-majlis itu dan ada di antara mereka itu yang sebenarnya buta huruf, tidak tahu menulis dan membaca kerana pengikut atau penyokong parti yang saya sebutkan ialah daripada "grass-root" level iaitu ahli-ahli penarik beca dan pekerja buruh.

Saya sendiri sebagai Pengerusi Majlis Daerah Utara, dapati dua orang di antara ahli-ahli yang dipilih itu tidak tahu menulis dan tidak tahu membaca.

Maka oleh sebab itu, Kerajaan telahpun bertindak dengan mengadakan satu undang-undang menyekat diadakan pilihanraya. Jika kita mengadakan pilihanraya akan menjadi buruk dan jahanam langsung negara kita ini. Kalau kita kaji sebenarnya kedudukan negara kita ini belum lagi sampai masanya yang patut kita adakan pilihanraya di Majlis-majlis Tempatan yang dikehendaki itu. Kalau kita bandingkan dengan negara-negara yang maju sebagaimana di England, mereka telah 50 tahun ke hadapan, mereka mempunyai orang yang berkalibar, orang yang berkebolehan, orang yang jujur, suka dan ikhlas hendak berkhidmat demi kepentingan masyarakat. Dalam negara kita ini belum ada lagi mereka yang seperti itu.

Yang kedua, jika kita adakan pilihanraya kerap sangat akan ada pertelingkahan, pergaduhan, perselisihan faham di antara rakyat kita yang kita bertujuan hendak mencantumkan mereka menjadi bersatu-padu sebagai rakyat negara yang berbagai keturunan. Kita sedia maklum cara pemikiran orang-orang Asia (Asian mentality) jika dia ada perselisihan faham berkenaan dengan pilihanraya, dia bawa perselisihan faham dan pergaduhan

itu sampai bila-bila masa. Bukan sebagaimana orang Barat, dia boleh maafkan macam main bola sepak, selepas main bola sepak kalau kalah menangpun mereka bermaaf-maafan dan melupakan perkara itu, tetapi sikap atau Asian mentality ini berlainan sedikit, dia menaruh dendam. Maka sebab itu jadi hancur-lebur negara kita kalau kita selalu adakan pilihanraya. Dengan tidak adanya pilihanraya itu kita akan jayakan Rukunegara yang telahpun kita adakan dalam negara kita.

Tuan Yang Dipertua, Rang Undang-undang ini ialah sebagai suatu perintis jalan kepada Bill Kerajaan Tempatan, 1973 yang akan dibentangkan pada masa yang akan datang ini. Saya berasa dukacita sedikit mengapa Yang Berhormat Menteri tidak membentangkan Bill ini sama dengan Bill Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara) ini. Jika kedua-dua Bill ini dibentangkan, maka dapatlah dilaksanakan daripada masa sekarang peringkat demi peringkat dalam jangka masa 5 tahun barangkali dapatlah kita laksanakan Bill Kerajaan Tempatan, 1973 itu meliputi seluruh negara kita.

Tuan Yang Dipertua, peruntukan yang diadakan dalam Undang-undang ini ialah bertujuan hendak melantik ahli-ahli untuk mentadbirkan majlis-majlis tempatan yang ada dalam negara kita ini. Saya berharap pihak berkuasa negeri yang mempunyai kuasa apabila melantik orang-orang ini mestilah berhati-hati memilih orang-orang yang sebenarnya berkebolehan dan berkelayakan untuk menjadi ahli-ahli dalam Majlis Tempatan ini dan Majlis Tempatan ini adalah sebagai pusat-pusat latihan bagi ahli-ahli politik yang akan datang. Jadi, patutlah diberi galakan dan bantuan dengan sepenuhnya supaya dapat bakal-bakal ahli politik kita mendapat latihan di peringkat Majlis Tempatan dan daripada Majlis Tempatan mereka akan mendapat pengalaman berkhidmat kepada negara sebagai Ahli Majlis Undangan Negeri dan seterusnya Ahli-ahli Dewan Rakyat.

Tuan Yang Dipertua, bagi Negeri Pulau Pinang, percantuman yang dimaksudkan sebagaimana Undang-undang Kerajaan Tempatan, 1973 ini sudahpun dilaksanakan pada tahun 1961. Pada masa itu kita ada Majlis Bandaran Butterworth, Majlis Luar Bandar Butterworth kita cantumkan jadi Majlis Daerah Utara Seberang Prai dan juga kita cantumkan Majlis Bandaran Bukit Mertajam,

Majlis Luar Bandar Bukit Mertajam sehingga kita jadikan Majlis Daerah Tengah Bukit Mertajam.

Tuan Yang Dipertua, saya berharap supaya pihak Yang Berhormat Menteri memberi perhatian berkenaan dengan langkah-langkah yang telahpun diambil oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang hendak mencantumkan ketiga-tiga Majlis Daerah, Majlis Daerah Utara, Majlis Daerah Tengah, Majlis Daerah Selatan menjadi sebuah Majlis, dan Bandaraya Pulau Pinang dengan Majlis Daerah Luar Bandar Pulau Pinang menjadi sebuah Majlis. Kalau rancangan ini dilaksanakan saya berpendapat akan berlawanan dengan Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan, 1973 kerana persediaan telahpun dibuat. Oleh yang demikian, saya berharap supaya Yang Berhormat Menteri akan menasihatkan Yang Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang supaya tangguhkan pelaksanaan percantuman itu sehingga Bill Kerajaan Tempatan, 1973 itu diluluskan. Saya dapati kalau dicantumkan orang yang hendak dipilih atau dilantik cuma barangkali sekumpulan orang sahaja dalam 30 orang sahaja ini di kedua majlis; 15 bagi Pulau Pinang dan 15 bagi Seberang Prai. Kalau kita ada 5 Majlis itu kita akan memberi peluang banyak kepada ahli-ahli untuk dilantik menjadi ahli pentadbir atau ahli Majlis diperingkat daerah. Saya berharaplah supaya rancangan yang hendak dilaksanakan itu memanglah berlawanan dengan Bill akan dibentangkan pada beberapa bulan yang akan datang itu, kerana Majlis Daerah Utara mempunyai keluasan 104 batu persegi dan penduduknya 160,000 orang yang hampir-hampir dua kali ganda rakyat Negeri Perlis. Saya nampak tak ada alasan yang menasabah atau lojik hendak dicantumkan 3 majlis itu menjadi satu.

Tuan Yang Dipertua, saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat Menteri di atas Bill ini yang disebut iaitu "Penubuhan Lembaga Pengurus" iaitu:

Penubuhan
Lembaga
Pengurus.

4. (1) Selagi Akta ini berkuatkuasa di sesuatu Negeri tiap-tiap pihakberkuasa tempatan atau beberapa pihakberkuasa tempatan yang disatukan di bawah seksyen 10 Akta ini hendaklah ditadbir dan diuruskan oleh suatu Lembaga Pengurus (kemudian daripada ini disebut "Lembaga") yang terdiri daripada ahli-ahli yang berikut yang dilantik oleh Pihakberkuasa Negeri, iaitu, seorang Pengerusi dan tidak kurang daripada lapan orang ahli yang lain.

Seorang Pengerusi itu, saya berharap Yang Berhormat Menteri akan menasihatkan, biarlah Tuan Pegawai Daerah itu sendiri jadi Pengerusinya ataupun Penolong Pegawai Daerah menjadi ganti bagi Pegawai Daerah jika dia tidak ada. Dengan itu kita dapat menyelaraskan pelaksanaan rancangan pembangunan kita diperingkat daerah dan peringkat Majlis Tempatan dengan beres. Jikalau kita ambil orang lain jadi pengerusi, saya percaya akan bercanggah dengan kehendak Pegawai Daerah yang mana dia juga menjadi Pengerusi Jawatankuasa Tindakan Daerah. Jika orang ini juga menjadi Pengerusi dapat dicepatkan rancangan-rancangan yang akan dilaksanakan. Dan disebutkan di sini tidak kurang daripada lapan orang tetapi tidak disebutkan had maksimumnya. Saya harap Yang Berhormat Menteri timbang sebagaimana dalam Bil yang saya baca Bil Kerajaan Tempatan 1973 itu, daripada enam minima dan maksima dua puluh empat orang. Di sini tak disebutkan, kalau pihak berkuasa negeri lantik sampai 30 orang untuk Majlis Tempatan yang mempunyai 10,000 penduduk tentulah tak menasabah. Jadi patutlah Menteri dengan kuatkuasanya supaya menetapkan maksima itu tidak boleh lebih daripada beberapa orang, dan jika boleh Lembaga itu selepas perkataan "tidak kurang daripada lapan orang ahli yang lain" itu ditambah "dengan dinasihatkan oleh pegawai-pegawai ikhtisas".

Jika sebuah Lembaga yang hendak mentadbirkan Majlis Tempatan tidak ada pegawai-pegawai ikhtisas atau ahli-ahli professional seperti town planner, engineers, pegawai kesihatan, dan lain-lain, saya percaya Lembaga itu tidak akan menjalankan tugasnya dengan sepenuhnya mengikut kehendak undang-undang yang ditentukan. Molek juga dibuat surat arahan daripada Yang Berhormat "dengan nasihat pegawai-pegawai ikhtisas."

Perkara ketiga, Ahli-ahli Lembaga hendaklah dilantik seterusnya. Saya tidak nampak perkara yang mustahak dimasukkan ke dalam ini, kalau kita kaji di dalam undang-undang Pilihanraya Majlis Tempatan ataupun Majlis Undangan Negeri ataupun Parlimen, disebutkan di dalam undang-undang itu seorang calon yang melayakkan diri hendak menjadi sebagai seorang calon mestilah dia seorang yang berkelakuan baik. Di sini tidak disebutkan seorang yang berkelakuan baik. Kalau kita tidak sebutkan itu, orang yang kena penjara pun dia boleh jadi

calun juga; orang yang bankrupt juga boleh jadi calun. Saya harap yang berkelakuan baik, jujur, ikhlas dan berkeamanahan dan kalau orang ini kita tidak perhatikan betul-betul kita tidak pilih betul nanti rosak pentadbiran Majlis-majlis tempatan pada masa hadapan.

Saya berharap Yang Berhormat Menteri akan mengkaji pendapat saya sekiranya difikirkan menasabah, saya harap diambil perhatian atas perkara ini.

Perkara yang mustahak yang saya fikirkan patut Ahli-ahli Lembaga yang dilantik itu iaitu pada mulanya, katakan 9 orang dilantik diundi 3 orang setahun, lagi 3 orang 2 tahun, lagi 3 orang 3 tahun. Jadi setahun sekali kita dapat gantikan, gugur 3 orang kita gantikan 3 orang, jadi ada 2/3 orang lama dan 1/3 orang yang baharu. Dengan cara yang semacam ini maka dapatlah pihak berkuasa ini mengukur perkhidmatan seorang Ahli Lembaga itu samada Ahli Lembaga itu baik atau tidak. Jikalau difikirkan ahli Lembaga itu tidak baik hendaklah diberhentikan dengan serta-merta dan jangan dilantik dia apabila sampai tempohnya. Ini saya syorkan kepada Yang Berhormat Menteri supaya perhatikan perkara-perkara itu untuk kebaikan perjalanan Lembaga yang kita akan laksanakan sebagai perintis jalan kepada Bill yang akan dikemukakan buat mesyuarat yang akan datang.

Saya ingin menarik perhatian Kementerian yang berkenaan supaya dibuat persediaan bagi mengadakan Pusat-pusat Latihan bagi kakitangan-kakitangan yang berkenaan supaya mereka dapat latihan yang sempurna daripada pusat ini, sebab kita akan ada beratus-ratus buah Majlis Tempatan, barangkali beribu-ribu kakitangan patut diberi latihan sama keseluruhan mereka itu dapat menjalankan tugas sebagai kakitangan Majlis negara kita ini mudah-mudahan dengan lebih sempurna dan lebih baik lagi.

Tuan Yang Dipertua, saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat Menteri berkenaan dengan penggunaan Bahasa Kebangsaan. Saya dapati masih lagi sekarang ini ada di antara Majlis-majlis yang menggunakan bahasa Inggeris dan mengutamakan bahasa Inggeris dan Undang-undang Majlis sekarang juga Perbandaran adalah bertulis dalam bahasa Inggeris. Oleh yang demikian, payah sangat bagi orang-orang kita hendak meng-

ikuti atau hendak mengkaji Rang Undang-undang ataupun undang-undang kecil (by-laws) yang hingga sekarang ini bertulis dalam bahasa Inggeris. Saya berharap satu usaha mestilah dilaksanakan dengan secepat mungkin mengubah undang-undang yang ada tertulis dalam bahasa Inggeris itu diterjemahkan ke Bahasa Kebangsaan supaya dapat banyak lagi di antara orang-orang kita faham sepenuhnya apa isi kandungan undang-undang itu dan dapatlah mereka berkhidmat di Majlis-majlis ini dengan baik dan memuaskan.

Sekianlah sahaja, Tuan Yang Dipertua, saya sekali lagi mengambil peluang ini menyokong Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan ini.

Tuan Tan Cheng Bee (Bagan): Tuan Yang Dipertua, saya berdiri untuk menyokong Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan, tetapi saya suka menyentuh atas satu atau dua perkara di dalam Rang Undang-undang ini dengan harapan yang pihak Kerajaan akan mengambil perhatian yang berat terhadap perkara-perkara yang akan saya sebutkan ini, kerana apa yang hendak saya katakan ialah berpandukan kepada pengalaman saya yang telah lama berkhidmat sebagai ahli kepada Majlis Bandaran dan kemudiannya menjadi Ahli Majlis Daerah sehingga Majlis-majlis Daerah diambil alih oleh Kerajaan Negeri. Oleh itu, saya mohon izin menyambung ucapan saya dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Sir, this Bill seeks to alter the status of the local council to a Board of Management and the Councillors to that of Members of the Board. I see that this Board will still be adopting the provision of the outdated Municipal Ordinance, or the Town Board Enactment that are currently being used to administer these local councils. If the Board is to operate effectively, it is high time that a revised Ordinance be promulgated without further delay.

Sir, coming to the Bill, Clause 4 (4) (c) of this Bill appear to give arbitrary powers to the Chief Minister or Menteri Besar to the extent of ridiculing the members of the Board. If the Chief Minister of Menteri Besar does not agree with a popular proposal of the Board, he could simply direct the Chairman to disagree with the members on any popular proposal, thereby giving him the power to make a decision which shall be final. To

emphasise my point, I would recall an instance which happened in Bukit Mertajam, where there was a development project to construct a new road with a fly-pass over the railway line in Bukit Mertajam just for the benefit of the property of the then Chief Minister. Although the Bukit Mertajam Council rejected this proposal at 3 consecutive meetings convened with the instruction of the Chief Minister, the proposal was rushed through and the consequence was that at the election in 1969, the people demonstrated their dissatisfaction very effectively as everyone could see in Penang.

Sir, if this State Authority has with discretion appointed members to this Board, then I think it should accept the majority opinion of the members of the Board at its regular meeting without question, because it would be absurd to assume that members so appointed could act without responsibility. If there is any fear in this respect, there is already a safeguard with the Chairman having a second or casting vote under Clause 4 (4) (b). If Government wants an added safeguard then I would suggest that if the Chairman does not agree with other members of the Board, reference should be made to the Minister of Local Government instead of the Chief Minister or Menteri Besar as I feel that the Minister is not an interested party to the problems of the council and being so, he would act fairly and justly.

Coming to Clause 10 (1) I hope, Sir, that the State Authority when merging local council would not fail to take into account the objects and functions of the local councils. By this I mean that the State Authority would not lose sight of the fact that local councils are meant to serve the local people, i.e. the people resident within the council area. I would consider it radically wrong if the State Authority were to merge the council so as to cause hardships and a waste of time and money to a poor resident who happened to stay at one end of the council area to come too far to the headquarters of the council to have his business done. Even though sub-offices are to be put up, these so-called sub-offices or centres will not have any executive power to solve any matter as these sub-offices or centres can only act as messengers or postmen to the headquarters. For example, it would be difficult and a sheer waste of time and money for a person staying in Sungai Udang or Sungai Achek

which is in the southern end of Province Wellesley South to come to Butterworth if the 3 councils in Province Wellesley were to be merged as one council with its headquarters in Butterworth in Province Wellesley North.

Similarly, Sir, it would be disadvantageous and more expensive for people living in the Rural Council area in Penang Island where the assessment is less than the assessment in Georgetown City Council area, if the Rural Council in Penang were to be merged with Georgetown City Council. Even the news of such a merger, as stipulated in the Policy Speech of His Excellency the Governor of Penang at the opening of the State Assembly, Penang, recently has given rise to suspicion and fear in the minds of the people residing in rural areas. Although there is provision in the Bill empowering the State Authority to apply the provisions of this Act or any laws or by-laws made thereunder to any area situated in the State which is not comprised in whole or in part within any council area, there is still the fear that it will not be long when the rural areas would automatically be absorbed within the City Council area with the merger.

I trust, Sir, that the State Authority would give a categorical assurance that the areas within the Rural Council in Penang would not be absorbed or brought into the City Council area without a referendum from the people residing in the rural areas. It would also be proper, I feel, to have a referendum to see if the merging of all councils in Province Wellesley into one council would be accepted by the people.

Sir, it was welcome news that with the passing of this Bill the local council will operate as a council again instead of being administered solely by the Chief Minister or Deputy Chief Minister especially in Penang. Since the State Authority has taken over the control of the councils there has been delay in every section of the council in Penang and Province Wellesley. Coffee shop licences, hawkers licences and other licences issued by the council have to-date not been renewed. Even building plans, apart from plans for construction of factories or/and industrial buildings in industrial areas, have taken more than six months to be approved. With such delay and inconvenience the people in Penang and Province Wellesley are anxious to see the

local councils function again as a statutory body and not as an unit of the Chief Minister's Department.

Tuan Tiah Eng Bee (Kluang Utara): Tuan Yang Dipertua, saya bangun hendak bercakap sepatah dua kata berkenaan Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan yang sedang dibahaskan sekarang.

Terlebih dahulu, saya mengambil peluang mengucapkan tahniah kepada Menteri yang berkenaan. Saya sedar bahawa Menteri berkenaan telah bersusah payah mengadakan Rang Undang-undang ini.

Kita semua tahu, bahawa Rang Undang-undang ini berdasarkan kepada lapuran Suruhanjaya di Raja beberapa tahun dahulu. Selepas mengkaji dan menimbangkan segala aspek, Kerajaan telah mengambil keputusan untuk mengemukakan Rang Undang-undang ini.

Mengikut Lapuran Suruhanjaya di Raja itu, adalah terdapat beberapa kelemahan dan perkara-perkara yang tidak memuaskan dari segi pentadbiran. Sepanjang yang saya tahu, Majlis-majlis Tempatan di Negeri Johor adalah berjalan dengan baik. Saya tahu, setengah Ahli-ahli Majlis Tempatan di Johor telah berkhidmat selama 10 hingga 20 tahun. Apabila Rang Undang-undang ini diluluskan dan dikuatkuasakan, ahli-ahli yang ada sekarang dan setengahnya sangat banyak pengalaman, tidak lagi dilantik menjadi ahli.

Oleh itu, saya mencadangkan ahli-ahli yang ada sekarang, mana-mana yang baik dan berpengalaman patut dilantik semula. Mana-mana ahli yang tidak dilantik semula, Kerajaan patut memberi sedikit saguhati, tanda terima kasih Kerajaan kepada perkhidmatan mereka yang baik dan begitu lama itu.

Rang Undang-undang ini menyebutkan Lembaga ini mempunyai sekurang-kurangnya 8 orang ahli. Pengerusinya samada pegawai Kerajaan atau orang awam. Di sini saya mencadangkan bahawa jawatan ini patut dijadikan jawatan politik dan dilantik seorang ahli politik menjadi pengerusinya. Saya fikir, ini adalah lebih baik, kerana sebagai seorang ahli politik, beliau akan dapat berdamping lebih rapat dan lebih senang berhubung dengan orang ramai. Saya juga mencadangkan supaya ahli-ahlinya dilantik dari segala lapisan penduduk di tempat itu.

Tuan Su Liang Yu (Bruas): (*Dengan izin*)

At the very outset, Mr Speaker, Sir, I am inclined to say that this is a suicidal Bill and once passed, every loyal citizen will be able to witness the brutal strangulation of Parliamentary democracy in this country by the very same authority which still professes and even cries out for preserving and protecting it. It is sheer hypocrisy to say that our country still upholds the ideals and principles of democracy, when the very nature of this Bill totally disregards such a concept. The concept of local government, Sir, has been evolved from a very cherished tradition and is important as it emphasises upon the freedom of a locality to decide and act.

There is no democracy with the suspension of local government elections and such a tendency could be observed in Clause 3 (1) of this Bill. I will read it here, "Notwithstanding anything to the contrary contained in any law and for so long as this Act is in operation all provisions in any law relating to local government elections shall cease to have force or effect." No doubt, authority and discretion are vested in the centre, but, on the other hand, there should always be decentralisation representing local government in areas where the authority to decide has been given to a council of locally-elected persons and not appointed, acting in their discretion, with officials they themselves are free to appoint and discipline. Local authorities, therefore, should always be safeguarded in their right to regulate under their responsibilities and the affairs of local council community within the limits of their law.

Further the provision in the Bill relating to local council elections ceasing to have effect and instead to be governed and managed by the Board of Management actually do not have much justification. Clause 4 (2) of this Bill thus in no way indicates that it upholds the concept of democracy. Sir, the Clause says, "The Chairman of the Board shall be a public officer or such other fit or proper person who shall be appointed by the State Authority." With regard to this Clause, is it logical and justified to say that the Board of Management still represents and reflects the wishes and aspirations of the people? Rather I would say that the people will be disenfranchised, as their legitimate right to vote and elect their own representatives as councillors in the local councils or municipalities will not only be

greatly severed but deprived with the effect of this suicidal Bill. It may perhaps benefit a few capitalists of the ruling party, but not the masses.

Therefore, I reiterate, Sir, that replacing local councillors with public officials is not a very wise thing to do, as experience has shown that those representing as ex-officials of all committees are also faced with a crushing workload involving a multitude of diverse issues. These would slacken the efficiency of the administrative machinery, as they would have their own problems to solve and attend to. In view of this, I would firmly insist and advocate that local councillors should be freely elected and should constitute the local executives as well as the legislators.

As we know, management of affairs is always organised in districts, such as villages, towns and cities. People living close together in a community need to have more and different services than those who are apart on the farms and other areas. They need sidewalks, paved streets, water-works, parks, playgrounds and Police protection and greater care of health. To provide all these services residents in a community are permitted by a State to form a municipality, a city council or Local Council. The people are given the prerogative to elect their own councillors who will look into their needs and welfare.

Local authorities are of paramount importance as they exercise an influence over the central administration through their Members of Parliament and through their increasingly large elected representatives on Advisory Councils and Committees officially attached to several departments. The very fact that local councils and municipalities already contribute considerably to the efficiency of their localities and their services is indicative of its due importance and desirability. In view of this, I would call, and urge, all right-thinking Members to show their resentment of this ill-conceived Bill by speaking and voting against it. Those who vote for this Bill are the political murderers of democracy and shall stand condemned and cursed by all levels of democracy through the generations to come, as this Bill totally ignores the wishes and aspirations of the people.

With the effect of this Bill the concept of democracy as ruled by the people, for the people, and of the people will be reduced to

a meaningless jingle and will be a mere mockery. It is just like hitting a nail on the head of democracy making it bleed to death till it dies unattended and unmourned.

The greatest virtue of democracy is that it stands for the unfettered development of human spirit and free expression of the human mind. Self-interest should never be predominant and political consideration should never be so strong as to overcome important social, educational, cultural and spiritual considerations.

Mr Speaker, Sir, with regard to this Bill, I would say that it is a deliberate attempt to strangle and to curb the power held by the Opposition parties. The relevance of my remarks could be vividly seen in the present development of trends in our country's politics, as in the case of the formation of the Federal Territory, and so forth.

Mr Speaker, Sir, we of the P.P.P. are no traitors to the people as alleged by the Honourable Member for Kampar. We joined the State Coalition Government for the interest of the people, not for our personal interest. We support whatever Bill which is in the interest of the Nation, we oppose whatever is not for the interest of the people. Therefore, the Honourable Member for Kampar in his arrogance need not have to advise us to withdraw from the State Coalition.

Here is my humble advice to him: Judge not that ye be not judged. Cast out the mole in thy own eye first before thou can see the result of the State Coalition in Perak.

Tuan Loh Jee Mee (Batang Padang):
(*Dengan izin*) Sir, it is with some measure of regret that I have to warn the Government of the risk it is taking in abolishing elections to local authorities and substituting local councils with Boards comprising nominated members, as mentioned in Clause 4 of the Bill. This will only result in a certain amount of favouritism in so far as the nomination of the Board members go. Needless to say, past observances have clearly shown that the Alliance which rules the country nominates its party members to all sort of public bodies, leave alone the hundreds of the Alliance Party supporters who are being bestowed with decorations every year with a complete disregard to the yeomen service rendered to

the nation by some members and supporters of Opposition parties.

Mr Speaker, Sir, as a consequence of such favouritism there is bound to be victimisation and unpleasantness among the people in the various local councils, in addition to intimidation of the public. In its wake will come corruption.

In the past, and even presently, certain councillors and members of the Government have been known to push their weight among Government employees and this is another factor that has got to be looked into when appointing members to the Board.

Sir, I now wish to seek an assurance from the Honourable Minister concerned that there will be no favouritism whatsoever in the appointment of members of the Board to administer local councils and that such nomination will be purely on merit irrespective of individual party leanings. I ask for this assurance because I am a member of the Tapah Town Council, an elected member, and from my experience there I have observed that nominated Alliance councillors were nominated not because of their merits. These councillors failed, and failed miserably, in their performance in the town council. Some of them do not even know how to read. If the Honourable Minister concerned has any doubt as to my statement I suggest he checks up from the Tapah Council and confirm any doubts whatsoever.

Mr Speaker, Sir, another glaring example is the mismanagement of the City Hall in Kuala Lumpur as a result of such direct appointments. Flood in Kuala Lumpur has now become an annual affair and for that matter even in Petaling Jaya. Whenever we have a short downpour we find pockets of areas inundated with water. Drains are filthy and mosquitoes are on the increase.

Presently the City Hall is running the City based on the advice from the Advisory Board. The Advisory Board is made up of nominated members who hardly know much of the actual problems concerning the people of Kuala Lumpur, for example, hawkers and squatters, etc.

Sir, the hawkers and squatters problems are far from being resolved in the city area. There is a member I know of, from the M.C.A. who sits on the Board. This clearly shows that

partisan interests are involved. There are regular complaints from the common people of Kuala Lumpur and their complaints are usually not heard for the simple reason that these members do not belong to the people. They did not come from them. These nominated members simply do not care or bother to listen to public grievances. Their attitude is that the Government is their boss and they are the people's boss. They show a lack of responsibility for the simple reason that they know that they are not answerable to the people. Therefore, it would be of interest to know how many members from this side of the House would be nominated to sit in such Boards.

Mr Speaker, Sir, let there be a clear warning of what is in store when the Government implements this system contrary to the report of the Royal Commission of Inquiry into Local Authorities. Here again is another glaring example of the Alliance Government's manner of ruling the country. After having wasted enormous amount of money, time and effort in holding the inquiry to seek popular opinion on the continuation of local elections, it now refuses to accept the findings. The Government now is acting contrary to the findings of the Royal Commission which strongly recommended the holding of local government elections to ensure the survival of grass-root levels of democracy. In doing so, the Government is doing just the reverse of the peoples' wishes. The question which is in the minds of all Malaysians is this: What sort of democracy do we have here—Parliamentary democracy, guided democracy or half-baked democracy?

Dr S. Seevaratnam (Seremban Barat): (*Dengan izin*) Sir, to illustrate the subject which we are talking about, I have here before me a resolution passed at the 23rd UMNO Congress held on the 23rd and 24th of April, 1972. *Inter alia*, it says: "It has decided to urge the Government to change the names of roads, places and buildings, including schools which have colonial names into Malaysian identities". After a letter from the Pejabat Ketua Pengarah, Kerajaan Tempatan, Kuala Lumpur, concerning this resolution, it was forwarded to the State Government of Negeri Sembilan and at a district action committee meeting a sub-committee was formed in the district of Seremban under the chairmanship of the Assistant District Officer, Seremban, to

study these proposed changes and as a result of this meeting, Sir, it was decided to send circulars to the Lembaga Pengurus Sekolah-sekolah which are still having colonial style names. I am sad to say that my school, St. Paul's, was chosen as one with a colonial name. I am an old Paulian, and I am also the Chairman of the Board of Governors of this School.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: What has that got to do with this Bill?

Dr S. Seevaratnam: It is to show what you would have if you have such type of representation on the Board of Management. This is from the Kerajaan Tempatan which wishes to change the name. I would like to show what would happen if such a situation arises.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: It has nothing to do with this Bill. You better discontinue on that.

Dr S. Seevaratnam: I would suggest, Sir, that there should be more dialogue and discussions and any decisions that are arrived at shall have a consensus. I hope the new and future local council bodies will be properly constituted under the present restrictive laws. However, Sir, we can't get away from the fact that there should be no taxation without representation and there is no doubt that only the elected people can fully, truly and effectively represent their electorate. It is because of innumerable problems, like the one I was just going to mention, which will continually crop up that we have chosen a democratic way of life to best solve human difficulties. I thought that the State Alliance Government wanted to restructure the local councils, but when I see the Bill, I see no sign of restructuring but a retrograde step of going back into the old Town Boards and its many accompanying evils. I would consider, Sir, today is a sad day because, by the passage of this Bill, democracy at grass-root level does not exist anymore and this does not augur well for the future of this country. However, Sir, I hope that a day will come when we shall have local elections restored to us in its original form.

Tuan Lim Cho Hock (Batu Gajah): (*Dengan izin*) I won't be long, Sir.

Mr Speaker, Sir, to touch briefly on what the Honourable Member for Bruas has just said, this Member, I am afraid, doesn't know that he has got one leg in the Alliance Government. So he doesn't know what he is talking about.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: I suggest that you don't waste the time of the House talking about the quarrel between the DAP and P.P.P.

Tuan Lim Cho Hock: Since he made reference to us

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: Use some other time and some other place.

Tuan Lim Cho Hock: Mr Speaker, Sir, this Bill, to say the least, is a disgrace and an insult to the intelligence of the people of Malaysia.

Mr Speaker, Sir, in 1959, the people of Malaysia were ready for Merdeka, we were ready for independence. That is why we approached the British Government to give us independence. We believed at that time that we were matured people, we were able and we were right-thinking people and we could decide on our own affairs. That is why we went to England to obtain Merdeka for our country. Now if some people say that we were not ready for Parliamentary democracy then, by the same logic, we should not be in this House. There should not be a Dewan Rakyat. There should only be a Senate—appointed Senators to run this country. So this Bill, I suggest, is obnoxious and repugnant to the principles of grass-root democracy. Now, if we have appointed councils, we know by our own personal contracts, that the Government normally appoint their own party-men. We have got so many M.C.A., M.I.C. and U.M.N.O. members appointed to these councils.

These people, if they don't toe the line of the State Government or the Federal Government, won't be nominated again for the next term. They may in fact have their services terminated. These people would know that they are not responsible directly to the people, so will they be responsive to the people's grievances? Would they be responsive—that is the gist of the matter? Maybe for the first three months they will be very responsive; they will carry out their job efficiently, but after a lapse of three months,

then they will tend to become lazy and tend to become corrupt. If you want to see somebody in the Government office, they will say "All right, if you are prepared to pay me something, then I will take you to see the person concerned." We are afraid that this sort of people will be appointed to sit in these councils.

We know that in the past this sort of things happened. Then normally these nominated councillors are divorced from the people. They don't stay in the same area. They are normally people appointed from big towns and I know that some people in Ipoh, for instance, are appointed to sit in the local councils in Kampar. They are people staying away from the local authority area. These people are divorced from the people. So, can we expect them to render valuable services to the people concerned? I am sure they don't render such services.

Now, if the State Government or the Federal Government sincerely wants these elected councils to function effectively or efficiently, then it is the duty of the Government to provide expertise and funds to these councils. In the State of Perak, for instance, there are about 100 local authorities. The State Government of Perak only provided for this year a sum of \$1.5 million, but the Government provided more funds for toddy shops—\$1.6 million for toddy shops.

The question is, if the Government is sincerely wanting to help these councils to function effectively, then the Government should give them more funds and provide them with the expertise. If the State Government officials can go to the level of Local Councils to help them, assist them and to plan the areas and so on and so forth, then I am sure these Councils will function effectively and it will be to the credit of the Government. But if they do not function effectively or efficiently, it is because the Government has neglected them. It is as simple as that. But just because they are not efficient, it is not incumbent upon the Government to do away with those Councils and replace them with appointed councils. Appointed Councils, I am afraid, will be far worse than elected Councils. There will be more corruption, more delay and so on and so forth.

So, I hope that the Government will withdraw the Bill completely and I for one would oppose this Bill.

Tuan Hor Cheok Foon (Damansara): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk membangkang Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Peruntukan-peruntukan Sementara), 1973 dan saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Sir, we have come to this part of the debate at this late afternoon. The Bill in front of us is as a result of collaboration between the Federal Government and the State Governments to deny and to rob the fundamental and basic democratic rights from the people. Sir, at this juncture we are going to witness the requiem before the death of the local council, because this afternoon's function in passing this Bill is only a ceremony in which the execution will now be taking place for the long sentence of death to local councils.

Sir, I would like to take this opportunity, before the local councils are being executed and before they are buried, and I hope I can have the last opportunity to speak up

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: Say your prayers then!

Tuan Hor Cheok Foon: on the interests of the people. Sir, as we know, the Alliance Government, because of the Indonesian Confrontation then, had suspended the local councils elections and since then the people who reside in the Local Council areas have passed through the passage of this dark period for nearly ten years. As we had witnessed on the eve of 1969 Election, the Alliance had put up a farce by establishing the Athi Nahappan Royal Commission to look into the question of Local Government as it then had the intention to prolong and to push through the General Elections. In this Athi Nahappan Royal Commission Report, it has been stated that local councils must be immediately restored. Unfortunately, it was because of this very verdict of that Report, it had been put into the freezer or probably thrown into the river and today because of this Bill in front of us, it has already become a fact and a sure proof that the Government has permanently done away with that Report.

Tuan Yang Dipertua, the dismissal of the Athi Nahappan Report has not only wasted the entire effort of the whole Royal Commission including that of its leader and its

component members but it has also thrown away the voice of the people which has been reflected in this Report.

Sir, nevertheless, after the tragic effect to this Athi Nahappan Report, let us now look into the argument which the Alliance Government has always put up to support its decision to have the local councils demolished. I say this because I have repeatedly heard this argument voiced in the Selangor State Legislative Assembly, where the State Government has said, "The local councils must be abolished because the local councils cannot deliver the goods and cannot administer the way they should be administered to bring about benefits and matters of interest for the people". Sir, in regard to this argument, what I would like to put forward is this. On the eve when Malaysia got its Merdeka, the colonial British Government had left over a big asset of public servants. It was because of the expertise knowledge of these public servants that it enabled the Alliance Government, after achieving Merdeka, to carry on with the day-to-day affairs to run this country. At the Federal level we have the Public Services Commission and also at the State level we have the State Public Services Commissions to provide the necessary expertise and the necessary number of public servants to fill the posts and to run the day-to-day affairs of the Federal and State Governments. It is a fact that at the local council level, this opportunity has been denied. Because the Federal Government and the State Governments had denied the provision of these expertise to run the local councils, as a result, they suffered a setback thereby, administration was not smoothly carried out and decisions of their meetings were not carried out. Therefore, we have come to this stage whereby the Federal Government and the State Governments now say, "The local councils are not doing their job." So, I call upon the Federal Government and the State Governments to urge on the Public Services Commissions to do a likewise service—to provide the local councils with the necessary public servants.

Sir, on the question of paying salaries for the public servants in the local councils, this problem can be easily solved also, because people staying in the local council areas do pay tax at all levels. Therefore, the Federal Government and the State Governments could

easily provide the necessary funds and the necessary training to get these things done. Thank you very much.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman (Besut):
Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk memberi sokongan penuh kepada Yang Berhormat Menteri yang telah mengemukakan Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita sekarang ini.

Sejak dari tadi hingga sekarang ini saya nampak apabila mengikuti ucapan daripada Pembangkang, nampaknya pihak Pembangkang telah membuat tuduhan-tuduhan yang sangat melulu kepada Kerajaan tentang kedudukan yang sebenarnya diadakan Rang Undang-undang ini.

Nampaknya di dalam percakapan mereka seolah-olah menidakkan langsung tentang sistem demokrasi yang sedang berjalan dan sedang dirasai nikmatnya oleh Ahli-ahli Pembangkang yang ada di dalam Dewan ini.

Kalau kita mengakui benar-benar di atas apa yang telah diucapkan oleh Ahli-ahli Pembangkang bahawa Kerajaan Perikatan yang ada sekarang ini sedang merintis jalan untuk mengebumikan sistem demokrasi berparlimen yang ada di dalam tanahair kita ini, maka sudah tentulah Ahli-ahli Pembangkang tidak akan mendapat tempat di dalam Dewan ini. Dan sudah tentu pihak Kerajaan tidak akan menyediakan suatu undang-undang yang membolehkan pihak Pembangkang dapat melantik salah seorang daripada wakilnya menjadi Ketua Pembangkang di dalam Dewan ini. Walaupun di saat-saat akhir ini Ketua Pembangkang yang ada dalam Dewan ini nampaknya kurang dihormati oleh rakan-rakannya dari pihak Pembangkang sendiri.

Tuan Yang Dipertua, untuk mentadbirkan sesebuah Majlis Tempatan adalah suatu perkara yang berat, tidaklah sama beratnya seperti Ketua Pembangkang yang hendak mentadbirkan di dalam Dewan ini. Kalau kita ikuti Ketua Pembangkang yang ada di dalam Dewan ini untuk mentadbirkan ahli-ahli Pembangkang pun nampaknya tidak mendapat persetujuan, apatah lagi untuk mentadbirkan Majlis Tempatan yang ada di dalam tanahair kita ini

Tuan Yang Dipertua: Masa sudah cukup. Ahli Yang Berhormat boleh sambung esok.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Terima kasih.

PENANGGUHAN

Tan Sri V. Manickavasagam: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan supaya Mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Datuk Ong Kee Hui: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

USUL

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN

Guru-guru Sekolah Tamil

Dr A. Soorian (Port Dickson): (*Dengan izin*) Tuan Yang Dipertua,

1. *Nomination of All Tamil Teachers from Category B.1 to Category C.2 of the Aziz Scheme:*

The Union of Tamil School Teachers, West Malaysia, was disappointed with the rejection of their Memorandum which was signed by more than 20 teachers' unions throughout West Malaysia, by the Government and the Ministry of Education on the 4th December, 1971, when the Minister of Education gave a briefing to the Teachers' Union of Malaysia.

It is urged once again that the Government and the Minister of Education reconsider the position of Tamil school teachers for the following reasons:

- (a) The teachers felt very happy and wish to thank the Government and the Ministry of Education for categorising them, for those who have completed Standard V, VI and VII before the War, to Category C.2. But the teachers who have the same qualifications post-War have been categorised to B.1. This is sad.
- (b) It is felt that the teachers who have passed Standard V, VI and VII before the War did not have any differences with those after the War. This is because they have received and studied in the same standard of education as those pre-War teachers until the implementation of the Rahman Talib and Razak Reports.
- (c) The difference that is clearly seen here is the problem of war and it is believed that both the pre-War and the post-War

Tamil teachers would not be put into different categories of there was no war.

An example, a pre-War teacher who had studied up to Standard V, then continued his education further after the War until Standard VI, is categorised C.2 but unfortunately, another teacher who has completed his Standard IV pre-War then continued his education again to Standard V and VI after the War has been placed in Category B.1 instead.

- (d) In addition, those Tamil teachers who had completed Standard VI and VII, having received their formal education (Tamil Medium) for 6 to 8 years, are sent for their training for about 2 to 3 years. During the training, not only are they learning theory and practical but also Tamil, Literature, Geography, Mathematics, Health Science and other subjects which is equivalent to S.C./S.P.M./M.C.E. If any of them failed any one of the required additional paper, besides the theory and practical training, they will not get the teachers' certificate. However, normal trained English teachers only studied practical theory and language during the training.
- (e) Tamil teachers who passed S.S.C.—J.S.C. (Ceylon), E.S.L.C. (India) who qualified before the year 1941 have been categorised C.2 while those who passed after 1941 have been categorised B.1.
The Teachers' Union agreed with the policy of pre-War and post-War categorisation being implemented in Malaysia. Even though war had affected all parts of the world, foreign powers in India and Ceylon did not implement this policy. This meant that the education in both countries in India and Ceylon had not been disturbed. Therefore, those teachers involved in Malaysia should be categorised C.2 accordingly.
- (f) Because of the reasons above, it is hoped that the Government and the Ministry of Education could reconsider those problems again for the sake of solidarity amongst the Tamil school teachers throughout the country. Teachers in Category B.1 who possess qualifications below S.C./S.P.M./M.C.E. should be reconsidered to be placed in Category C.2.

2. *Equal Pay for L.C.E. Grade Teachers (Y) with Grade III:*

- (a) UTS Teachers Grade III (X) with qualification of S.C./S.P.M./M.C.E. have received a salary of \$250. When the parity was implemented, the teachers above received a payment of \$310 without consideration of whether they have any passes in a second language or not.
- (b) But teachers (UTS) who have passed Grade III (Y) in the Lower Certificate of Education received a payment of \$165 without a pass in a second language. If they passed their second language, they would receive \$210 and be placed in Grade III.
- (c) Teachers with Grade III (X) have received a similar salary irrespective of whether they passed the second language or not. But there are differences amongst the teachers of Grade III and III (Y) who were placed in Category B.1. They received different payments.

The following are several examples relating to the above matter.

<i>L.C.E. Teachers (UTS) with a Second Language</i>			<i>L.C.E. Teachers (UTS) without a Second Language</i>		
<i>Date</i>		<i>Basic Salary</i>	<i>Date</i>		<i>Basic Salary</i>
1-1-62	...	\$210.00	1-1-62	...	\$165.00
1-1-63	...	\$220.00	1-1-63	...	\$172.00
1-1-64	...	\$235.00	1-1-64	...	\$180.00
1-1-65	...	\$250.00	1-1-65	...	\$187.00
1-1-66	...	\$265.00	1-1-66	...	\$195.00
1-1-67	...	\$280.00	1-1-67	...	\$202.00
1-1-68	...	\$295.00	1-1-68	...	\$210.00
1-1-69	...	\$310.00	1-1-69	...	\$220.00
1-1-70	...	\$325.00	1-1-70	...	\$235.00
According to the new Aziz Scheme—			According to the new Aziz Scheme—		
1-1-70	...	\$325.00—	1-1-70	...	\$235.00—
		\$460.00			\$330.00

From the chart above, the marked difference between the two groups of teachers is \$130.00 even though they have the same qualification. Because of this, it is hoped that the Government would give the same salary to the teachers with Grade II as the teachers of Grade III (Y).

3. *Teachers' Training Courses for Temporary Tamil Teachers during the holidays*

It is a good idea of making temporary teachers to be permanent teachers by sending them to Teachers' Training Courses. But the conditions imposed are, unfortunately disappointing. The minimum age limit and the experience expected by the Government of teachers are quite unfair. A majority of Tamil teachers will be retiring during the mid-year due to the implementation of the Aziz Report. Because of this, there is no other alternative to replace the vacancies apart from taking temporary teachers without regard to age or experience. By looking at the factors above, it is hoped that all teachers who are temporary would be allowed to enter Teachers' Training Courses during the vacations without regard to age or experience.

4. *Implementation of New Aziz Scheme for Temporary Tamil Teachers*

The Report of the Aziz Commission has been implemented from 1st January, 1970 but unfortunately, the Tamil temporary teachers only received the change with effect from 1st January, 1972. This is unfair because there are teachers who started their services as temporary teachers from 1st January, 1972.

It is a fact that teachers who have started their service continuously from 1st January, 1972 have among them teachers who attended Teachers' Training Courses.

Because of the above, it is hoped that these teachers who are in service from 1st January, 1970 whether they received their training courses or not, should be given the salary changes made since 1st January, 1970.

5. *Notional Increment Salary*

A Government or non-Government teacher who has reached his permanent salary scale or his maximum pay in a year's time or more before 1st January, 1970 has to be given notional increment to ensure his or her seniority. This is because the teacher has started his service long enough to have a wide experience in the teaching profession. Besides, he will be retiring soon. As a result, these teachers do not receive any special privileges in spite of their age.

The Honourable Minister of Education agreed to reconsider these problems during the briefing on 7th December, 1971 with the Teachers' Union. Unfortunately, nothing much came out of it. It is hoped that all teachers be given their notional increment to confirm their seniority and also to enhance the solidarity of teachers throughout the country.

6. *Special Responsibility Allowances to Headmasters*

In the Aziz Commission, there is no statement relating to special allowances for the responsibilities of headmasters. It is our suggestion that all headmasters involved be given special responsibility allowances.

Reasons for this are as follows:

- (a) Apart from his duty of administering the school, a headmaster is expected to teach in the classroom. Doing a double job at the same time is a problem to him. Sometimes, he has to complete his administrative duties after school hours.
- (b) During the school vacation, headmasters have to attend school in order to attend to their school administrative work.
- (c) If responsibility allowances are not given to headmasters, the chances are that the assistant headmasters may not like to be future headmasters.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: Have you got much longer?

Dr A. Soorian: Another 5 minutes, Tuan Speaker.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: Do you not know that the Standing Orders provide only for 7½ minutes.

Dr A. Soorian: Yes, I suppose so.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: You have gone past the 7½ minutes now.

Dr A. Soorian: Give me another 3 minutes.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: No more, please sit down.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat atas perkara-perkara yang dikemukakan tadi.

Berkenaan dengan perlantikan semua Guru Tamil ke dalam Kategori B1 kepada Kategori C2 sebagaimana yang telah diterangkan dalam Dewan ini semasa Soal Jawab pada 29hb Januari, 1973, Kerajaan telah mempertimbangkan rayuan-rayuan supaya guru-guru dalam Kategori B termasuk guru-guru yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu ditempatkan ke dalam tanggagaji atau Kategori yang lebih baik lagi, tetapi Kerajaan tidak dapat mempersetujukannya oleh kerana tanggagaji atau Kategori yang telah ditawarkan kepada guru-guru tersebut adalah selaras dengan kelulusan-kelulusan mereka seperti yang disyorkan oleh Lapuran Aziz dan telah diterima oleh Kerajaan.

Guru-guru yang mempunyai kelulusan sebelum Perang Dunia Kedua telah ditempatkan ke dalam tanggagaji dan Kategori C2 sebagai satu concession mengikut syor Suruhanjaya Aziz. Concession ini tidaklah boleh dijadikan asas perbandingan dalam membuat tuntutan-tuntutan oleh guru-guru yang mempunyai kelulusan-kelulusan selepas perang.

Berkenaan dengan persamaan gaji guru-guru L.C.E. Gred III (Y) dan Gred III, pariti diantara D.T.C. dengan M.T.C. adalah berasaskan kepada pariti Latihan Perguruan dan tidak ada kena-mengena dengan bahasa kedua. Oleh yang demikian, rayuan supaya

gaji Guru-guru Gred III (Y) disamakan dengan tanggagaji Gred III berasaskan kepada pariti D.T.C., M.T.C. tidak timbul.

Berkenaan dengan Kursus Latihan Perguruan Masa Cuti untuk Guru-guru Sementara Tamil, Kementerian Pelajaran adalah sentiasa menitikberatkan mutu pelajaran apabila hendak mengambil calon-calon menjadi guru-guru dalam Perkhidmatan Pelajaran. Syarat-syarat yang dikenakan bagi Guru-guru Sementara Tamil untuk mengikuti Kursus Latihan Perguruan di dalam masa cuti sekolah adalah difikirkan amat sesuai untuk menjaga mutu pelajaran di Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Tamil.

Berhubung dengan pelaksanaan gaji baharu Lapuran Aziz untuk guru-guru sementara, semua guru-guru sementara yang terlatih telah diberi penyelarasan gaji mulai 1hb Januari, 1970, hanya mereka yang tidak terlatih sahaja telah menerima perubahan tersebut mulai daripada 1hb Januari, 1972. Saya berdukacita tidak dapat hendak mengubah keputusan itu.

Berkenaan dengan gaji kenaikan isyarat bagi guru-guru yang telah ada di dalam gaji maxaminya selama setahun atau lebih pada atau sebelum 1hb Januari, 1970, ingin saya menjelaskan bahawa cara perpindahan gaji yang disyorkan oleh Suruhanjaya Aziz dan diterima oleh Kerajaan adalah berasaskan kepada pemindahan daripada satu mutu kepada satu mata gaji dengan mengambil perhitungan gaji pokok, elaun sara hidup dan elaun rumah. Inilah prinsip yang digunakan bagi kakitangan-kakitangan Kerajaan di dalam sektor-sektor yang lain. Oleh itu, pemberian kenaikan gaji isyarat bagi maksud kekananan tidaklah boleh dipertimbangkan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kekananan seorang pegawai dalam semua sektor Perkhidmatan Kerajaan adalah ditetapkan mengikut tarikh perlantikan dan bukannya banyak gaji seseorang itu.

Berkenaan dengan elaun Guru Besar, sebagaimana yang telah dijelaskan oleh Kementerian Pelajaran di dalam siaran akhbar-nya baharu-baharu ini, jawatan-jawatan yang bertanggungjawab dalam Perkhidmatan Pelajaran akan digredkan mengikut tugas-tugas dan tanggungjawab jawatan-jawatan itu. Gred baharu jawatan Guru-guru Besar dan juga Penolong-penolong Kanan di semua sekolah akan dilaksanakan sebaik sahaja urusan menggredkan jawatan-jawatan ini selesai.

Perbadanan Pembangunan Bandar (UDA)— Kekeliruan

Tuan Hor Cheok Foon (Damansara):
(*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, since the creation of the Urban Development Authority (UDA) by this House, there is a tendency for the UDA, with its wide range of powers and financial resources derived from this House, to appear more and more like a "Monster".

I call upon the Government and this Parliament which is the master and father of this monstrous UDA to set up a Parliamentary Watch-dog Committee to make sure that the UDA would not further misuse or abuse the power and influence vested in it. The Committee would be best established with the characteristic of all-party representation so that it would exert proper supervision to ensure that the duties and functions of the UDA as entrusted by this House would be faithfully and correctly carried out. I submit, Tuan Speaker, the early setting up of the Committee would help the situation in which the interest of all parties, i.e. Malaysians of Malay, Chinese and Indian origins would be protected and looked after when UDA carries out its present or future projects.

Tuan Yang Dipertua, the Committee shall also serve the purpose of safe-guarding the possibility of jeopardising the established interests in our existing society during the process of UDA's duties to implement the Alliance Government's over-emphasised and over-publicised objective of achieving 30% Malay participation in commerce and industry within the period of twenty to twenty-five years. What I would like to see is that the role of the UDA should not be obsessive, lopsided, dictatorial or authoritarian. If this is so, this would bring about ill-consequences.

Firstly, the non-Malays in the existing commercial and industrial society would be scared, suspicious and passive towards the Government's effort in achieving the above-mentioned objective. The non-Malays would begin to feel that whatever they have established through hard work in the past is now becoming so uncertain and regarded with jealousy. On the other hand, the Malays would also feel that they have been over-favoured and over-protected so much so an illusion is being developed with them. As a result, they may not be able to appreciate

and to make good use of the opportunities which the Government has given them in order to bring them to a par in the field of commerce and industry compared with the other races.

Tuan Yang Dipertua, since the establishment of UDA, it has not been able to resolve the contradictions of the above-mentioned discrepancy. On the contrary, the gap of this discrepancy is shown to be wide apart with the passage of time. As such, the necessity of this Parliamentary Watch-dog Committee for the UDA is seemingly vital and cannot be delayed. I see that this House has so far allotted a total of \$100 million to the UDA at its disposal for the next five years.

So far it is in the third year of its existence it has already obtained a total fund of \$60 million. Sir, I regret to see that this amount is now being made use of in the wrong emphasis of joint ventures with private organisations to put up too many shopping and office complexes, etc. Each unit of shop or office in these complexes costs anything from \$50,000 to \$200,000, which is beyond the financial capacity of ordinary people.

Tuan Yang Dipertua, I believe the UDA fund should be utilised in such a manner that it would yield the maximum benefit to the maximum number of people in the most economic way, otherwise the limited fund, though however big the amount of money it appears to be, would only benefit a small number of people.

Tuan Yang Dipertua, would it not then be heading in a direction which is against the principle and the bringing about of a restructured society?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, saya ingin menerangkan sekali lagi bahawa tidak ada kegeperan atau kekeliruan yang disebabkan oleh kegiatan-kegiatan Perbadanan Kemajuan Bandar, khususnya saya ingin menegaskan:

- (i) Perbadanan Kemajuan Bandar tidak mempunyai kawasan-kawasan raksaksa seperti mana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tadi. Beberapa rancangan yang sedang dilaksanakan oleh Perbadanan tersebut pada masa ini adalah dijalankan melalui perbincangan antara semua pihak ter-

masuklah tuan-tuan empunya tanah dan harta serta lain-lain badan yang berkaitan. UDA memang ada mempunyai kegiatan-kegiatan untuk merancang dan melaksanakan rancangan-rancangan dengan seberapa cepat dan teratur dan tidak ada perkara yang timbul mengenai kekeliruan ataupun kegeperan.

- (ii) Sekiranya ada kekeliruan atau kekhawatiran yang disebabkan oleh kegiatan UDA mengikut tuduhan Ahli Yang Berhormat itu, maka saya beranilah mengatakan bahawa perkara ini adalah ditimbulkan oleh orang-orang yang tidak bertanggungjawab ataupun orang-orang yang sengaja ingin menimbulkan satu dakyah oleh kerana sesuatu sebab demi kepentingan diri mereka sendiri. Umpamanya land speculator yang sengaja menimbulkan kuasa yang tidak sihat di mana mereka boleh membeli tanah-tanah di kawasan bandar dengan harga yang murah dan mempunyai harapan pula untuk menjualkan tanah-tanah yang telah mereka beli dengan harga yang tinggi untuk mendapatkan keuntungan yang berlebihan ataupun mereka ini dipengaruhi oleh pihak-pihak yang lain yang tidak ingin melihat Perbadanan Pembangunan Bandar menjalankan tugas-tugasnya untuk melaksanakan hasrat dan Dasar Ekonomi Baru negara.
- (iii) Saya sendiri mengetahui kegiatan-kegiatan yang telah dilaksanakan oleh Perbadanan Pembangunan Bandar dan saya ingin menegaskan bahawa Perbadanan Pembangunan Bandar adalah satu Perbadanan yang active dan tidak sekali-kali digunakan oleh peniaga-peniaga yang opportunistic dan unscrupulous. Rancangan-rancangan serta aktiviti-aktiviti UDA adalah dijalankan untuk memperbanyakkan tempat-tempat peniaga di bandar supaya dapat digunakan oleh semua golongan rakyat Malaysia tanpa mengira kaum bagi menjalankan perniagaan untuk mencapai matlamat Kerajaan di bawah Dasar Ekonomi Baru.
- (iv) Saya mengetahui iaitu Perbadanan Pembangunan Bandar memang telah dan akan dijalankan serba langkah untuk menyebarkan objektif-objektif UDA kepada semua golongan rakyat Malaysia, dan saya rasa adalah menjadi

tanggungjawab tiap-tiap rakyat di negeri ini, tegasnya para pemimpin seperti Ahli-ahli Dewan ini mencuba menerangkan objektif-objektif Perbadanan di segenap lapisan rakyat. Sekiranya ada lagi rakyat Malaysia yang kurang faham dengan objektif-objektif UDA, maka mereka saya syorkan supaya berhubung dengan pihak UDA untuk mendapatkan penerangan dengan yang sejelas-jelasnya.

- (v) Satu daripada matlamat menubuhkan Perbadanan Pembangunan Bandar (UDA) ialah untuk menyusun semula masyarakat Malaysia sebagaimana yang terkandung dalam Rancangan Malaysia Yang Kedua. Saya akui bahawa tugas ini bukanlah satu tugas yang mudah dan saya ingin merayu kepada setiap gulungan dan lapisan rakyat negara ini memberikan kerjasama yang baik kepada Perbadanan Pembangunan Bandar khususnya dan kepada mana-mana agensi Kerajaan yang lain amnya untuk menjayakan matlamat yang besar

ini. Dari apa yang boleh dilihat hari ini Perbadanan Pembangunan Bandar telahpun melaksanakan daya-usaha ini dengan jayanya, umpamanya UDA telahpun dapat mengwujudkan sebilangan peniaga-peniaga bumiputra berniaga dan saling berganding bahu dengan peniaga-peniaga bukan bumiputra di kawasan bandar. Disamping itu pula aktiviti-aktiviti Perbadanan Pembangunan Bandar yang bertujuan untuk menyusun semula masyarakat Malaysia ini telah dijalankan dengan baik dan tidak menimbulkan apa-apa persangka atau salah faham dari semua masyarakat.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Tuan (Timbalan) Yang Dipertua: Dewan ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.00 malam.